

OLYMPIJSKÁ REVUE

denník **niké** EXTRA
ŠPORT

30. SEPTEMBRA 2009

3/2009

SAMOSTATNE NEPREDAJNÉ

MAGAZÍN SLOVENSKEHO OLYMPIJSKEHO VÝBORU A SLOVENSKEJ OLYMPIJSKEJ MARKETINGOVEJ, a. s.

**TOHTOROČNÍ MAJSTRI
SVETA AJ EURÓPY**

FOTO TASR

**PAVOL A PETER
HOCHSCHORNEROVCI**

Naše olympijské leto 2009

Príhovor prezidenta Slovenského olympijského výboru FRANTIŠKA CHMELÁRA

Slnko i dážď. Horúčavy, ale tiež časté búrky. Také rôznorodé bolo tohtoročné leto. Možno sa naozaj mení klíma na našej planéte a či sa nám to páči, alebo nie, budeme sa tomu musieť prispôbiť. I o tom sa hovorilo na celosvetovej environmentálnej konferencii, ktorú vo Vancouveri pri príležitosti blížiacich sa XXI. zimných olympijských hier usporiadal Medzinárodný olympijský výbor. Slovenské olympijské aktivity v tejto oblasti sú všeobecne hodnotené veľmi vysoko. Ale stačí to?

V skutočnosti u nás tak, ako aj v mnohých ďalších krajinách sveta, musíme bojovať proti väčším a silnejším hráčom. A tak je pre Bratislavu, ako aj pre mnohé ďalšie slovenské mestá a obce takmer typické, že sa sídliská zahusťujú na úkor zelených plôch, že je najjednoduchšie a najlacnejšie postaviť bizniscentrá, supermarkety alebo ďalšie komerčné budovy na futbalových, hádzanárskych, tenisových ihriskách - a to bez náhrady. Taká je u nás realita. Na míle vzdialená napríklad od Holandska, kde je nemožné, aby bol zvolený starosta obce, ktorý nevytvorí podmienky pre športovanie občanov.

Boj o prežitie, ekonomické záujmy, osobný prospech a bohatstvo sa v našej spoločnosti stali prioritou. Akoby nepriehľadnou plachtou zahalili skutočné hodnoty, kvalitu života, výchovu, kultúru, solidaritu, šport i olympijské ideály. Kam sa to hrdnieme?

Našťastie, svetová ekonomika je ako svetová klíma. Je vrtkavá a mení sa. Pribrzdila necitlivé superprojekty, okázalé megastavby i frajerských zbohatlíkov bez limitov a všetci dostali krízový výkričník. Ale my ostatní tiež. Finančný „očistec“, asi potrebný, nás napriek starostiam a bolestiam núti viac si vážiť skutočný život, skutočných priateľov, skutočné potreby. Pekne to vyjadril jeden zo slovenských politikov: „Áno, svetová ekonomická kríza je realitou a je aj tu u nás, ale nemala by sa dotknúť detí a mládeže.“ Len aby tak bolo!

„Aby tak bolo“ je neoficiálnym mottom **Olympijských festivalov detí a mládeže Slovenska**. Tento projekt SOV, ku ktorému sa pripojili Ministerstvo školstva SR, Slovenská asociácia športu na školách, Združenie miest a obcí Slovenska a združenie vyšších územných celkov SR - SK8, by mal upozorniť komunálnych, regionálnych i národných politikov, aj zodpovedné inštitúcie, že nešportovanie detí a mládeže začína byť vážnym celospoločenským problémom - a to nielen u nás. Sme potešení, že k tejto nelichotivej výzve sa pripojila aj hlava štátu **Ivan Gašparovič** a kraje už tento rok vo svojich aktivitách sťažia o „Pohár prezidenta SR“. OFDMS všestranne podporuje aj minister školstva SR a vicepremiér **Ján Mikolaj** a k problematike športu detí a mládeže zvoláva na november 2009 ďalšiu celoslovenskú konferenciu.

Sme naozaj radi, že tento ročník OFDMS sa utešene rozbehol a napríklad „**Gaudeamus Igitur**“ v Trnave, „**Spišské hry**“ v Spišskej Novej Vsi, „**Záhorácka olympiáda**“ v Gbeloch, ako aj veľké množstvo olympiád materských škôl na celom Slovensku privedlo na športoviská množstvo detí a mládeže. O to tu išlo a vďaka patrí všetkým, ktorí podujatia OFDMS zorganizovali v súlade so zámermi SOV.

Podobné to bolo aj pri organizovaní osláv „**Olympijského dňa**“. Jeho prípravu dostali do vienka olympijské kluby a viaceré sa tejto úlohy zhostili vynikajúco. Predovšetkým deťom a mládeži pripomenuli, že 23. jún je dňom vzniku MOV a zorganizovaním viacerých športo-

vých, kultúrnych, výchovných a spoločenských aktivít obrátili pozornosť verejnosti na aktuálnosť olympijských ideálov. Olympijská výchova v praxi! A že to má aj reálny účinok, bolo možné vidieť na výsledkoch vedomostných súťaží žiakov základných škôl, ktoré organizovala Slovenská olympijská akadémia alebo v 85 prácach, ktoré autori prihlásili do **literárnej súťaže MOV** v tomto roku. Mnohé práce detí, juniorov i dospelých skutočne vyjadrili podstatu olympijského ducha.

Šport však má aj svoje nepekné, temné stránky. K nim sa najmä humorným, satirickým spôsobom mala vyjadriť **súťaž kresleného humoru „Šport (vždy) zvíťazí!?”**, ktorú pripravil SOV za pomoci Klubu fair play SOV a SZTK - Múzea telesnej kultúry v SR. A naozaj sa vyjadrila! Dovedna 671 účastníkov vo všetkých kategóriách postavilo zrkadlá pred viaceré konkrétne problémy slovenského i svetového športu. Zúčastnené práce boli v septembri prezentované v rámci programu „**Kremnických gagov 2009**“ a potom poputujú Slovenskom.

Sú však i vážnejšie veci. My máme to šťastie, že žijeme v pokojnej krajine a v našej oblasti už dávno nebola vojna. Sú ale vo svete miesta, kde boje boli a najmä sú aktuálne, časté, ba aj permanentné. A vo vojne ide o všetko, predovšetkým o život. Otázka mieru je preto prioritou i pre medzinárodné olympijské hnutie, lebo vo vojne niet športu, niet priateľstva, padá ľudská dôstojnosť, padajú ideály, zomierajú ľudia.

MOV v spolupráci s OSN zvolal v máji tohto roku celosvetovú konferenciu „**Šport a mier**“. Pre nás, mierumilovných Slovákov, je až prekvapujúce, ako dokáže šport prostredníctvom konkrétnych projektov, programov a príkladov prekonávať xenofóbiu, nepriateľstvo a nezmieriteľné politické, ideologické, rasové, náboženské či národnostné antagonizmy. Stojí za to aj

u nás sa z toho poučiť pri riešení našich smiešnych a nepodstatných žabomyšných vojen.

Konferencia „Šport a právo“, ktorú v máji usporiadal SOV v spolupráci s Bratislavskou vysokou školou práva urobila vstup do zložitej problematiky vzťahu športu a práva. Význam tohto vzťahu celosvetovo narastá a začíname ho aktuálne pociťovať aj u nás. Je žiaduce, aby si to zavčas uvedomili aj slovenské športové zväzy, pretože ich záujem o konferenciu veľký nebol. Veríme, že budú mať ešte šancu na reparát - v ich vlastnom záujme.

Leto 2009 nám prinieslo aj neobvyklé skutočnosti. Univerzita Komenského v Bratislave postavila a otvorila novú lodenicu, začala sa konečne rekonštrukcia Zimného štadióna Ondreja Nepelu a rozhodlo sa o výstavbe Národného futbalového štadióna v Bratislave. Veľké veci. Hlasy, ktoré kritizujú vládu za podporu takýchto projektov, asi nevedia, čo hovoria, alebo to nemyslia vážne. Pre krajinu majstrov sveta v ľadovom hokeji, majstrov Európy a vicemajstrov sveta vo futbale, olympijských víťazov a medailistov v kanoistike je hanbou, že nemá kde usporiadať majstrovstvá sveta, dôstojnejšie pripraviť medžištátne zápasy, že športovci svetového mena sa nemajú kde osprchovať a uložiť si športové náradie. Alebo sme ako občania tohoto štátu spokojnejší, ak sa viac športovísk zlikviduje ako postaví?

Vychovať na Slovensku športovcov a tobož olympijských medailistov vôbec nie je ľahké. Talenty je ťažké nájsť, je ťažké im zabezpečiť dobrých trénerov a ťažké vytvoriť optimálne podmienky na prípravu. Ani potom nie je isté, že z toho niečo bude. Najmä v dorastovom a juniorskom veku je „odpad“ veľký, pretože spoločnosť ponúka množstvo inej a atraktívnejšej realizácie a naopak, veľmi neistú budúcnosť vrcholového športovca. Vždy nás preto poteší, ak sa v slovenskom športe objavia talentovaní, ambiciózni mladí športovci, ktorí sa nebojácne prederú i cez

■ Slovenská výprava na X. letnom Európskom olympijskom festivale mládeže v Tampere.

hustú medzinárodnú konkurenciu. Tak sa nám v priebehu tohto leta prejavili napr. zápasníci **Matejová** a **Jaloviar**, vodní slalomári **Beňuš**, **Rozmuš**, **Halčín**, **Gajarský**, **Kaniščák** a ďalší.

Na letnom Európskom olympijskom festivale mládeže (EYOF) 2009 v Tampere sa v najlepšíom svetle ukázali atléti **Kružliak** a **Engliš**, džudisti **Szakács** a **Krišandová** a všetkých príjemne

prekvapili dievčatá - **hádzanáry**. To poteší, ale aj zaväzuje.

Nový projekt centier olympijskej prípravy mládeže má ambíciu zlepšiť podmienky výchovy a prípravy pre najtalentovanejších mladých športovcov v rozhodujúcich olympijských športoch. Ešte však ani nezačal fungovať a už má svojich kritikov a odporcov. Tí, v rámci boja o kus koláča, nechcú brať do úvahy skutočnosť, že na Slovensku, tak ako v mnohých ďalších menších krajinách, musíme vo výbere a príprave športových talentov postupovať intenzívnou cestou. Iba ona nás môže priviesť k svetovému vrcholu. Odrobinkami z koláča možno nakrmieme krdeľ vrabcov, ale nie orla. Ako budú naozaj centrá olympijskej prípravy mládeže vyzeráť, ako budú pracovať a ako budú vychovávať dobrých, slušných, ambiciózných a hrdých reprezentantov SR, to závisí od nás všetkých, ktorí v slovenskom športe pracujeme.

Slovenskí hokejisti sa pod vedením reprezentačného trénera **Jána Filca** opäť rozhodli obnoviť tradíciu **slovenského hokejového leta**. Vo Vysokých Tatrách mali v auguste **Olympijské hokejové leto 2009**. A urobili dobre, pretože na XXI. ZOH 2010 vo Vancouveri ich čaká veľmi ťažký hokejový turnaj. Možno aj najťažší v histórii. A poskladať dokopy dobrých hráčov nie je to isté, ako vytvoriť dobrý tím. Na olympijskom turnaji môže mať šancu len naozaj dobrý tím, dobrá partia chlapov, ktorí všetci spoločne ťahajú za jeden koniec toho správneho povrazu.

Radi sme sa preto k hokejistom pripojili i s ďalšími kandidátmi štartu na ZOH 2010, aby ešte predtým, ako sa spoločne ubytujú v olympijskej dedine, o sebe vedeli. Na olympijských hrách reprezentuje našu vlasť vždy jeden Slovenský olympijský tím, bez ohľadu na to, kto v ňom je. A je dôležité, aby sme i v ňom ťahali všetci za jeden povraz.

Nuž také bolo naše slovenské olympijské leto 2009. V horúčavách i v daždi, s úspechmi i bez nich, ale v intenzívnej snahe niečo urobiť, dokázať a niekam postúpiť. Bodaj by tak bolo vždy.

OLYMPIJSKÁ
REVUE

ŠPORT EXTRA – OLYMPIJSKÁ REVUE, príloha Slovenského olympijského výboru v spolupráci so Slovenskou olympijskou marketingovou, a. s. Vydáva ŠPORT PRESS, s. r. o., Ilkovičova 34, 842 28 Bratislava. Riaditeľ: MARIAN ZIMA. Šéfredaktor: ZDENO SIMONIDES. Zostavovateľ: L'UBOMÍR SOUČEK. Editor: MILAN VRANKA. Grafická úprava: RICHARD PETRAKOVIČ. Obálka a vnútorný layout: ARTWELL DESIGN. Jazykový redaktor: JURAJ PODOLAN. Tlač: MERKANTIL, s. r. o, Trenčín. Uzávierka 3. čísla 2009: 23. septembra 2009. Samostatne nepredajné.

Kodaň centrom olympijského sveta

V dánskej metropole bude začiatkom októbra na dvakrát zasadať MOV, medzitým sa tam uskutoční XIII. olympijský kongres

Zraky olympijského, ale aj športového sveta sa začiatkom októbra upriamia na Kodaň. Dánska metropola totiž bude 2. októbra a potom od 7. do 9. októbra hostiť 121. zasadnutie Medzinárodného olympijského výboru a medzi dvoma časťami zasadnutia sa v nej uskutoční aj v poradí XIII. olympijský kongres. Zasadnutie zvolí dejisko Hier XXXI. olympiády v roku 2016, nového (aj keď v tomto prípade staronového) prezidenta MOV a rozhodne aj o zmenách v olympijskom programe. Olympijský kongres sa zase koná po dlhých 15 rokoch. Z oboch dôvodov kodanské dianie púta veľkú pozornosť.

NA ZASADNUTÍ V CENTRE POZORNOSTI VOLBY A ZMENY V PROGRAME OH

Hneď prvý deň 121. zasadnutia MOV bude patriť mimoriadne najsledovanejšej téme – **volbe dejiska olympijských hier v roku 2016**, v ktorej sa od silného kvarteta miest očakáva azda najvyrovnannejší súboj v histórii. Štvoricu kandidátov – americké Chicago, japonské Tokio, brazílske Rio de Janeiro a španielsky Madrid – predstavujeme osobitne na 6. a 7. strane. Preto na tomto mieste upriamime pozornosť na ďalšie body zasadnutia MOV, o ktorých sa bude rokovať v jeho druhej časti 7. – 9. októbra.

S napätím sa bude očakávať aj **hlasovanie o zmenách v olympijskom programe pre OH v roku 2016**. Ako je známe, zasadnutie MOV pred štyrmi rokmi v Singapure vyradilo z programu OH 2012 bejzbal a softbal, čím sa dovtedajší počet 28 športov na OH znížil na 26. Zasadnutie má právo rozhodnúť teraz o zaradení jedného až dvoch nových športov na OH 2016, ale musí to schváliť nadpolovičná väčšina členov. Exekutíva MOV svojim nedávnym rozhodnutím o navrhnutí **golfa** a „sedmičkového“ formátu **ragby** (oba športy už v dávnej minulosti v programe OH boli) členom MOV hlasovanie uľahčila. Nedá sa vylúčiť, že z pléna nevzide aj iný návrh, ale je to málo pravdepodobné.

Exekutíva MOV v auguste vybrala uvedené dva športy zo sedmičky kandidátov, v ktorej figurovali ešte karate, šport na kolieskových korčuľoch, squash, aj o návrat pod päť kruhov sa snažiaci dvojica bejzbal a softbal. „**Golf a ragby mali vysoké hodnotenia vo všetkých 33 kritériách. Majú globálny rozmer, sú rozšírené v rôznych oblastiach sveta, majú športovcov, ktorí sú ikonami a ich etika zdôrazňuje fair play,**“ uviedol po augustovom hlasovaní exekutívy prezident MOV **Jacques Rogge**.

Práve **Jacques Rogge** sa bude v Kodani uchádzať o **znovuzvolenie za prezidenta MOV**. Keďže nemá protikandidáta, jeho zvolenie bude len formalitou. Po zvolení na čelo MOV na zasadnutí v Moskve v roku 2001 dostal vtedy 59-ročný Belgičan mandát na osem rokov. Teraz sa môže uchádzať už len o štvorročný mandát do roku 2013, ktorý mu vyprší rok po dovŕšení vekového limitu pre členstvo v MOV 70 rokov.

V Kodani budú na programe aj ďalšie voľby – nového viceprezidenta, členov exekutívy, ako aj nových členov MOV. O členstvo v prestížnom orgáne sa uchádza šesť kandidátov: **dánsky korunný princ Frederik** (má nahradiť krajana **Kaia Holma**, ktorý dosiahol vekový limit 70 rokov),

■ **Úradujúci prezident MOV Jacques Rogge je jediným kandidátom, takže by mal získať mandát na ďalšie štyri roky.** FOTO TASR

Richard Peterkin zo Svätej Lucie, **Habu Ahmed Gumel** z Nigérie (obaja sú prezidentmi NOV), **Habib Abdul Nabi Macki** z Ománu (viceprezident Olympijskej konfederácie Ázie), **Lydia Nsekereová** z Burundi (šéfkva futbalového zväzu) a **Göran Petersson** zo Švédska, prezident Medzinárodnej jachtárskej federácie.

XIII. OLYMPIJSKÝ KONGRES S TÉMOM OLYMPIJSKÉ HNUTIE V SPOLOČNOSTI

Od 3. do 5. októbra bude dánska metropola hostiť aj **XIII. olympijský kongres**, na ktorom množstvo delegátov z celého sveta schválí odporúčania k závažným otázkam budúcnosti svetového olympijského hnutia a športu. Predošlý kongres sa uskutočnil pri príležitosti stého výročia obnovenia starovekých olympijských hier i založenia Medzinárodného olympijského výboru v roku 1994 v Paríži. Ústrednou témou kodanského kongresu bude „**Olympijské hnutie v spoločnosti**“. Olympijské kon-

gresy sa vždy venujú závažným otázkam vývoja moderného športu a olympijského hnutia a určujú celkovú strategickú líniu hnutia na dlhé obdobie.

Členovia olympijskej rodiny, ale aj verejnosť z celého sveta mohli od januára 2008 až do februára 2009 svojimi námetmi prispieť do diskusie o aktuálnych témach. MOV stanovil päť hlavných tematických okruhov, z ktorých každý má tri podtémy. (sou)

TÉMY A PODTÉMY DISKUSIE

■ **TÉMA 1: ŠPORTOVCI** – 1.1 Vzťah medzi športovcami, klubmi, federáciami a NOV, 1.2 Ochrana zdravia pri tréningu a súťažiach, 1.3 Spoločenský a profesionálny život športovcov počas a po skončení vrcholového súťaženia.

■ **TÉMA 2: OLYMPIJSKÉ HRY** – 2.1 Ako zabezpečiť, aby olympijské hry zostali prvoradou udalosťou?, 2.2 Olympijské hodnoty, 2.3 Univerzálnosť a rozvojové krajiny.

■ **TÉMA 3: ŠTRUKTÚRA OLYMPIJSKÉHO HNUTIA** – 3.1 Autonómnosť olympijského hnutia, 3.2 Správne riadenie a etika, 3.3 Vzťah medzi olympijským hnutím a zainteresovanými stranami.

■ **TÉMA 4: OLYMPIZMUS A MLÁDEŽ** – 4.1 Vývoj smerom k aktívnej spoločnosti, 4.2 Je súťažný šport stále príťažlivý?, 4.3 Športové udalosti pre mládež.

■ **TÉMA 5: DIGITÁLNA REVOLÚCIA** – 5.1 Nový manažment športových práv, 5.2 Ako zvýšiť počet športových divákov? 5.3 Komunikácia so zainteresovanými stranami v digitálnom veku.

OLYMPIJSKÉ KONGRESY A ICH HLAVNÉ TÉMY

- I. PARÍŽ 1894 – Znovuobnovenie olympijských hier
- II. LE HAVRE 1897 – Športová hygiena a pedagogika
- III. BRUSEL 1905 – Technické aspekty telesných cvičení
- IV. PARÍŽ 1906 – Umenie, literatúra a šport
- V. LAUSANNE 1913 – Športová psychológia
- VI. PARÍŽ 1914 – Olympijské pravidlá
- VII. LAUSANNE 1921 – Olympijské pravidlá
- VIII. PRAHA 1925 – Olympijské pravidlá
- IX. BERLÍN 1930 – Olympijské pravidlá
- X. VARNA 1973 – Šport pre mierový svet
- XI. BADEN-BADEN 1981 – Zjednotení športom a pre šport
- XII. PARÍŽ 1994 – Storočnica obnovenia olympijských hier
- XIII. KODANĽ 2009 – Olympijské hnutie v spoločnosti

CEO + CFO + COO - CO₂

Predstavujeme vám novú generáciu triedy S, teraz dostupnú v ekologickej verzii S 400 HYBRID. Je prvým autom svojej triedy na svete, ktoré sa môže pochváliť lítiovou batériou a hybridným pohonom s najnižšími emisiami CO₂. Právom je preto ikonou pohybu.

www.mercedes-benz.sk
www.mbfs.sk

Mercedes-Benz generálny partner
 Slovenského olympijského výboru.

CO₂ - Emisie - kombinovaná (g/km): 186 - 340. Kombinovaná spotreba (l/100 km): 7,6 - 14,3.

Mercedes-Benz

V očakávaní tesného súboja

Štyria veľmi silní uchádzači o usporiadanie Hier XXXI. olympiády v roku 2016 čakajú na kodanský verdikt MOV

Odhad výsledkov volieb hostiteľských miest je už dlhú dobu rébusom aj pre dôverných znalcov olympijského sveta a prípad olympijských hier 2016 nebude výnimkou. Kandidátsky proces je viac než dvojnásobný a jeho víťazom sa neraz stáva mesto, ktoré sa na začiatku nezdá hlavným favoritom. Z posledných troch Hier (ZOH 2010, OH 2012 a ZOH 2014) ani jedny členovia MOV nepririekli kandidátovi, ktorý vyšiel najlepšie z posudkov hodnotiacej komisie. O usporiadateľovi Hier XXXI. olympiády rozhodnú členovia MOV v Kodani 2. októbra.

EXEKUTÍVA STOPLA DAUHU

Exekutíva MOV tentoraz plne nerešpektovala ani svoju pracovnú komisiu, ktorá jej pomáhala v prvej fáze, pri posudzovaní všetkých kandidátskych projektov a zostavovaní tzv. shortlistu. Zo siedmich uchádzačov vybrala v júni 2008 do finále štvoricu: americké **Chicago**, španielsky **Madrid**, brazílske **Rio de Janeiro** a japonské **Tokio**. Okrem azerbajdžanského **Baku** a českej **Prahy** vyradila aj katarskú **Dauhu**, a to napriek tomu, že experti dali katarskej metropole štvrtý najvyšší sumárny koeficient, vyšší ako brazílskemu kandidátovi: Tokio 8,3, Madrid 8,1, Chicago 7,0, Dauha 6,9, Rio de Janeiro 6,4, Praha 5,3, Baku 4,3.

Doha zrejme doplatila najmä na to, že Hry mienila organizovať až v druhej polovici októbra (keď v oblasti Perzského zálivu doznie dlhé a horúce leto), čo je pre väčšinu športového sveta neskorý termín. Podľa BBC, niektorí členovia exekutívy vyslovovali aj obavy, že ani nie polmilionové mesto je primálne na megapodujatie, akým je olympiáda.

Záverečnú hodnotiacu správu na základe tohtoročných návštev všetkých štyroch miest z finálovej štvorky vypracovala 13-členná komisia MOV na čele s **Nawal el Moutawakelovou**, marockou ministerkou športu a olympijskou atletickou šampiónkou 1984. Vyhla sa v nej čo i len náznak odporúčania, čím otvorila dvere najrôznejším interpretáciám. Každý si z nej môže vybrať, čo chce: buď plusy alebo mínusy svojho favorita či konkurenta.

RIO MIERI VOZVYSOK

„Bude to horúci súboj,“ predpovedá nemecký viceprezident MOV **Thomas Bach**. „Možno rozhodne len zopár hlasov,“ pripúšťa prvý muž olympijského sveta **Jacques Rogge**.

V hre zostali štyria kandidáti z troch kontinentov. Z amerického až dva: severné Chicago a južné Rio de Janeiro. Práve brazílske veľkomesto, v prvom kole uprednostnené pred katarským, sa tri týždne pred kodanskou voľbou ocitlo na čele aktualizovaného rebríčka kanadského serveru **gamesbid.com**, ktorý sa špecializuje na analýzy olympijských kandidátov: Rio de Janeiro 61,61, Chicago 60,01, Tokio 59,20, Madrid 57,80.

Keby naozaj vyhralo exotické veľkomesto samby a pláží, olympijské hry by sa prvý raz vôbec uskutočnili v Južnej Amerike. Brazílsky prezident **Luiz Inacio Lula da Silva** tvrdí, že Hrami by jeho krajina „získala viac ako ktorákoľvek iná“. Aj podľa hodnotiacej komisie „by mohli byť motorom novej výstavby, dopravy a ďalšej infraštruktúry“, ale i „športu ako katalyzátora sociálnej integrácie“. Rio má z kandidátov jasne najvyšší kapitálový rozpočet: 11,1 miliardy USD (z toho 5,5 mld. na dopravnú infraštruktúru). Brazília však organizuje aj futbalový svetový šampionát 2014 a ekonomia majú obavy, či o dva roky znovu dokáže naplniť ambiciózne marketingové kalkulácie, tentoraz olympijské. História pozná len jeden prípad olympiády dva roky po futbalových MS v jednej a tej istej krajine: z rokov 1994 a 1996 v USA.

NA RADE JE AMERIKA

Podľa francúzskej agentúry **AFP**, súboj o letné Hry 2016 vyhrá Chicago alebo Rio. Predpokladá, že po 20 rokoch sa vráti na americký kontinent. Od Atlanty 1996 obehli všetky svetadiely (s výnimkou Afriky, ktorá ich ešte nikdy neorganizovala), čiže logicky by zase mala prísť na rad Amerika.

Spojené štáty po neúspechu New Yorku v úsilí o OH 2012 uprednostnili svoje tretie najväčšie mesto. V Chicago mali byť už Hry 1904, na želanie amerického prezidenta Theodora Roosevelta ich však preložili do St. Louis a nešťastne spojili so Svetovou výstavou. Teraz renomované veľkomesto ponúka projekt kompaktnej olym-

■ **Najkoncentrovanejší projekt OH 2016 s najmenšími vzdialenosťami ponúka japonské Tokio.**

DEJISKÁ OLYMPIÁD OD ROKU 1994

ROK	OH	ZOH	KONTINENT
1994		LILLEHAMMER	EURÓPA
1996	ATLANTA		AMERIKA
1998		NAGANO	ÁZIA
2000	SYDNEY		OCEÁNIA
2002		SALT LAKE CITY	AMERIKA
2004	ATÉNY		EURÓPA
2006		TURÍN	EURÓPA
2008	PEKING		ÁZIA
2010		VANCOUVER	AMERIKA
2012	LONDÝN		EURÓPA
2014		SOČI	EURÓPA
2016	?		?

piády s väčšinou športovísk (ale až deväť z nich má byť len dočasných) v blízkosti Michiganského jazera. Aj s Olympijskou dedinou na jeho brehoch, pravda, zatiaľ s otáznikom nad garantom financovania jej výstavby.

Chicago v príprave olympiády ráta najmä so súkromnými zdrojmi. Keďže vláda USA ako jediná odmietla sľubiť vykrytie prípadného deficitu organizačného výboru, mestská rada 9. septembra vyriešila hendikep oproti konkurentom tým, že splnomocnila primátora **Richarda Daleyho** v prípade pridelenia OH podpísať kontrakt s MOV so záväzkom krytia strát z príjmov od daňových poplatníkov.

Tento problém riešili aj predošlí americkí kandidáti. Chicago je však pred voľbou predsa len v horšej diplomatickej situácii: Medzinárodný olympijský výbor oddialil predaj práv za televízne prenosy z OH 2016 na územie USA a jeho národný olympijský výbor tlačí k tomu, aby si v budúcej zmluve o rozdelení tučných ziskov z neho nenárokoval taký vysoký podiel ako v doterajšej.

MÍNUSY TOKIA A MADRIDU

Chicago očakáva od Bieleho domu najmä podporu pri dvíhaní medzinárodnej reputácie svojej kandidatúry. Ved' **Barack Obama** v ňom prežil dve desaťročia. Prezident USA je však za-

neprázdený presadzovaním zdravotníckej reformy a avizoval, že do Kodane pošle namiesto seba manželku **Michelle**, rodenú Chicagčanku.

Po úspechu Londýna a Soči za osobnej účasti premiéra **Tonyho Blaira**, resp. prezidenta **Vladimira Putina** na záverečnej prezentácii pred plénom MOV sa z prítomnosti hláv štátov začína stávať fetiš. V delegácii Ria bude brazílsky prezident, Madrid sa chystá podporiť kráľ a Tokio okrem premiéra aj korunný princ s manželkou...

Najlepší prvotný projekt malo Tokio, túžiace po 52 rokoch zorganizovať ďalšiu pamätnú olympiádu. Dodatočne sa však ukázalo, že niektoré objekty označené za hotové ešte len treba vybudovať. Tragická je však najmä podpora kandidatúry zo strany obyvateľov: ledva nadpolovičná.

■ **Bude účastníkov a návštevníkov OH 2016 fascinovať niektorá z týchto dvoch úchvatných scenérií s vodným pozadím? Favoritmi sú dve mestá na americkom kontinente - primorské brazílske Rio de Janeiro (hore) a príjazerné americké Chicago (dole).**

Madrid, ktorého projektu Španieli naopak úžasne žičia, má smolu v tom, že posledné dve voľby vyhrali európski kandidáti: OH 2012 dostal Londýn a ZOH 2014 Soči. Dve letné olympiády po sebe v Európe sa naposledy uskutočnili pred viac než polstoročím, hneď po druhej svetovej vojne: Londýn 1948 a Helsinky 1952. Pri dnešnom záujme o Hry je veľmi nepravdepodobné, že sa to v dohľadnej dobe zopakuje.

TEXT MARIÁN ŠIMO
FOTO LUBOMÍR SOUČEK (1), ARCHÍV (2)

VIZITKY A PROJEKTY KANDIDÁTSKÝCH MIEST

CHICAGO

- **Termín:** 22. júla – 7. augusta 2016
- **Obyvateľstvo:** mesto 3 milióny, aglomerácia 8 miliónov
- **Podpora:** 67,3 percenta (mesto), 61,1 (USA)
- **OH:** kandidatúry 1904 (Chicago uvoľnilo miesto St. Louis, ktorý v tom roku usporadúval aj svetový veľtrh), 1952, 1956, posledné OH v USA 1996 (Atlanta)

■ **Koncept:** modro-zelené Hry v srdci mesta na pobreží Michiganského jazera

■ **Športoviská:** 22 z 27 dejísk (z nich 9 dočasných) plus olympijská dedina má byť v 8-kilometrovom okruhu od stredu mesta, mimo neho len tenis (13 km), moderný päťboj (29), strelba (55), jazdectvo (84) a cestná, resp. horská cyklistika (256 – 293 km v štáte Wisconsin)

■ **Rozpočet:** 4,8 miliardy dolárov (vrátane 1,06 mld. kapitálových výdavkov na výstavbu dediny a športovísk)

TOKIO

- **Termín:** 29. júla – 14. augusta 2016
- **Obyvateľstvo:** mesto 13 miliónov, aglomerácia 35 miliónov
- **Podpora:** 55,5 percenta (mesto), 54,5 (Japonsko)

■ **OH:** dejisko OH 1964 (Tokio malo už pririeknuté, pre vojnu zrušené OH 1940), prvé a posledné letné Hry v Japonsku

■ **Koncept:** najkompaktnejšie Hry v histórii pod heslom Spájajme naše svety

■ **Športoviská:** s výnimkou strelnice (38 km) by všetky športoviská boli v okruhu 8 km od hlavného štadióna vzdialeného 1 km od dediny, a to v zónach Odkaz (dejiská OH 1964) a Tokijský záliv

■ **Rozpočet:** 5,95 miliardy dolárov (vrátane 3,09 miliardy kapitálových výdavkov na výstavbu športoviska a dediny)

RIO DE JANEIRO

- **Termín:** 5. – 21. august 2016
- **Obyvateľstvo:** mesto 6 miliónov, aglomerácia 12 miliónov
- **Podpora:** 84,5 percenta (mesto), 68,9 (Brazília)
- **OH:** kandidatúry 1936, 1940, 2004 a 2012, v Brazílii, ba ani v Južnej Amerike sa OH ešte nikdy neuskutočnili

■ **Koncept:** Hry so sloganom Žite svoju vášeň ako urýchľovač sociálnej integrácie aj prestavby mesta a krajiny

■ **Športoviská:** v štyroch zónach – Barra (14 športovísk v ôkolo Olympijského parku, na ktorých bude súťažiť vyše 50 percent účastníkov), Copacabana (4), Maracana (4, na legendárnom štadióne budú ceremoniály a futbalové finále) a Deodoro (7), 21 z nich do 20 minút cesty od dediny, všetky do 50 minút

■ **Rozpočet:** 13,9 miliardy dolárov (vrátane 11,1 miliardy kapitálových výdavkov najmä na dobudovanie dopravnej infraštruktúry)

MADRID

- **Termín:** 5. – 21. augusta 2016
- **Obyvateľstvo:** mesto 3 milióny, aglomerácia 6 miliónov
- **Podpora:** 84,9 percenta (mesto), 85,8 (Španielsko)
- **OH:** kandidatúry 1972, 2012, jediný OH v Španielsku v roku 1992 (Barcelona)

■ **Koncept:** Hry s ľudským dotykem (otvorená dlaň v logu) a krátkych vzdialenosti

■ **Športoviská:** 23 z predpokladaných 33 už stojí v jednej z dvoch zón – centrálnej na východe mesta (13, o. i. hlavný štadión a plavecká hala, bude v nej aj dedina) a riečnej na západe, s výnimkou športovísk pre strelbu a jachting všetky budú od stredu mesta vzdialené nanajvýš 10 km

■ **Rozpočet:** 6,1 miliardy USD (vrátane 3,44 mld. kapitálových výdavkov)

Naše vrcholy poolympijského leta

V olympijských disciplínach letných športov získali Slováci tohto roku šesť medailí na majstrovstvách sveta (2 – 2 – 2) a osem na majstrovstvách Európy (3 – 3 – 2)

Od olympiády v Pekingu prešiel rok a hodno sa pozrieť, ako sa odvtedy darilo slovenským športovcom v ich účinkovaní na vrcholných podujatiach v olympijských disciplínach letných športov. Samozrejme, brať výsledky v poolympijskom roku úplne vážne môže byť zradné, pretože väčšina najmä starších harcovníkov ho do určitej miery vypúšťa a v príprave nejdú úplne na plný plyn. Toto však platí aj pre viacero našich elitných borcov, ktorí sa na výslni držia už dlho. Slovenský výsledkový sumár je napriek tomu solidný. Pravda, jedným dychom treba dodať, že naša elitná garnitúra je stále málopočetná a len zriedkavo sa v nej objavujú nové mená. Aj spektrum úspešných športov je málo farebné.

■ **Stále skvelý Michal Martikán** – na ME zlato, na MS striebro.

JEDNOTKOU NAĎALEJ VODNÝ SLALOM

Naši športovci získali na tohtoročných svetových šampionátoch spolu šesť medailí (2 – 2 – 2), čo je rovnaký počet ako na OH 2008. Na ME si vybojovali dovedna osem kovov (3 – 3 – 2). Prílišný optimizmus však treba hneď trochu schladiť pripomenkou, že na divokej vode sa v troch disciplínach o popredné umiestenia pričínili vždy minimálne dve lode (v C2 dokonca tri), ale na OH 2012 nebudeme môcť z dôvodu obmedzení počtov postaviť v žiadnej viac než jednu...

Pozíciu nášho olympijského športu číslo jeden si naďalej udržal vodný slalom. Jeho reprezentanti sa pričínili na majstrovstvách sveta aj Európy o presnú polovicu medailí, pritom na ME o všetky tri zlaté. Zo športov, v ktorých sme sa na OH v Pekingu tešili z medailí, úspešnosť potvrdila na oboch fórach športová strelba aj rýchlostná kanoistika. Z pozície „medailového“ športu vypadlo zápasenie, naopak sa na ňu dostala atletika.

Žiaľ, treba povedať, že len ojedinele sa mohli v roku 2009 pochváliť poprednými umiesteniami (ale nie medailami) niektoré ďalšie športy. Do tejto kategórie patria džudo, športová gymnastika,

stika, veslovanie, ženský basketbal a vzpieranie. Z ďalších odvetví určitý optimizmus vzbudzujú predovšetkým výsledky v ženskom tenise a záblesky jednotlivcov v stolnom tenise a v cyklistike. Nedávnym dobrým náznakom v mužskom volejbale aj v hádzanej chýba pokračovanie. Hádzanári síce obsadili pri svojej historickej premiére na MS slušné 10. miesto – lenže pred nimi skončili výlučne európske tímy, čo ich vyhládka na postup na OH 2012 veľmi zahmlieva... Ani volejbalisti nemôžu mať veľké oči, na ME aj v kvalifikácii MS dostali viacero lekcí.

Osobitnú kategóriu predstavuje futbal. Tím mužov síce má na dosah historický postup na MS 2010 v JAR, kvalifikácia na olympijský turnaj je však úplne iná kapitola. O postup sa totiž budú pokúšať až na malé výnimky úplne iní hráči. Preto futbal v našom štatistickom výpočte s ohľadom na OH chýba.

VÝNIMOČNÍ HOCHSCHORNEROVCI

Na európskom šampionáte v Nottinghamu všetci naši olympijskí šampióni z Pekingu – singlanoista Michal Martikán, deblisti Peter a Pavol

Hochschornerovci aj kajakárka Elena Kaliská – zvíťazili. K ich bilancii tam pridal Alexander Slafkovský v C1 striebro, Ladislav a Peter Škantárovci skončili v C2 štvrti. Na svetovom šampionáte v Seu d'Urgell, kde si najcennejšie kovy vybojovali ešte aj naše hliadky v neolympijských disciplínach 3x2 a 3xC1, opäť pozlátili bratov Hochschornerovcov. Bratislavské dvojčky tak veľmi vážne aspirujú na vytúžený titul športovcov roka na Slovensku. Ďalší obhajca zlata Martikán tentoraz získal „len“ striebro, rovnako ako bratanci Škantárovci. Kajakárka Jana Dukátová aj deblovka Tomáš Kučera – Ján Bátik pridali šieste miesta.

Slalom na divokej vode je naďalej výkladnou skriňou nášho športu. Treba však pripomenúť slová z úvodu – na OH sa môže v každej kategórii kvalifikovať najviac jedna naša loď. Čo z toho, že v kategórii C2 máme dve suverénne najlepšie lode na svete (Škantárovci celkovým víťazstvom v SP znemožnili Hochschornerovcom zisk ďalšej sezónnej „trojkoruny“), keď v Londýne sa môže predstaviť len jedna? Podobné, aj keď o niečo menej výrazné, je to aj v kategóriách K1 žien (Dukátová je celkovou víťazkou SP, Kaliská zase majsterkou Európy 2009) a v C1 mužov, kde je Slafkovský už niekoľko rokov často „tieňom“ Martikána.

Na druhej strane je dobré, že v troch kategóriách máme viacero špičkových lodí, pretože aspoň jedna z nich by mala zabrať v olympijskej kvalifikácii a keď úspešne prejde náročným domácim súbojom o nomináciu, na olympiádu bude špičkovo pripravená fyzicky, ale aj psychicky. Koniec koncov, Elena Kaliská vlni po obhajobe olympijského zlata priznala, že ťažšie pre ňu bolo prebiť sa do Pekingu cez interný súboj s Dukátovou, než napokon vyhrať na OH...

Škoda len, že naši kajakári sa zväčša na veľkých súťažiach nevedia presadiť. Ale vlaňajší juniorský majster sveta a tohtoročný majster Európy do 23 rokov Martin Halčín by mohol vniešť iskru do interných súbojov s exmedalistom z MS Petrom Cibákom a s akosi ochabnutým exmajstrom Európy Ján Šajbidorom. A z domácej silnej konkurencie by potom tiež mohla vziť loď so šancou na úspech v olympijskom Londýne. Kiežby...

ŠOK MENOM KOVAČÓCY

Určite najväčším príjemným prekvapením roka bol triumf trapistu Mariána Kovačócyho na svetovom šampionáte brokových strelcov v Prahe. Niekdajší juniorský majster sveta i Európy bol doma doteraz v tieni „kolegov“ Filipoviča a Vargu, ale zrazu zažiaril. Pravda, treba byť v jeho vyhládkach opatrný, pretože v strelbe nie je veľa borcov, ktorí dokážu výrazné úspechy často opakovať... Ale aj bronz Mária Filipoviča na európskom šampionáte v Osijeku naznačil, že k tra-

■ **Senzačný strelecký majster sveta v trape Marián Kovačócy.**

pu sa naozaj môžu upierať naše nádeje. Tým viac, že v rovnakej ženskej disciplíne máme v hre striebornú medailistku z OH v Pekingu **Zuzanu Štefečekovú**, ktorá tohto roku na MS skončila šiesta. Na brokovej strelnici treba veľmi vážne počítať aj so skeetarkou **Dankou Bartekovou**. Medaily z MS i ME jej síce tohto roku utiekli (skončila šiesta, resp. štvrtá), ale triumf na pretekoch Svetového pohára v Káhire ukázal, že svetová rekordérka môže mať naozaj tie najvyššie ambície. Tobôž, keď sa po skončení vysokej školy teraz môže plne skoncentrovať na strelbu.

Strelci predstavujú silnú partiu, v ktorej môžu na popredné umiestenia siahť naozaj viacerí. Multimedailový veterán **Jozef Gönci** už nespomína vlnajšie plány skončiť s činnosťou a v roku, v ktorom sa musel vyrovnávať so zlomeninou nohy, si vo vzduchovej puške na ME v Prahe vystriedal štvrté miesto. Vysokú výkonnosť znovu potvrdil pištoľiar **Pavol Kopp**, ktorý tak príjemne prekvapil piatym miestom na OH – na európskom šampionáte v Prahe skončil vo vzduchovej pištoľi 60 šiesty (ôsmym miestom mu dobre sekundoval veterán **Ján Fabo**), v pretekoch SP v ľubovolnej pištoľi v Pekingu druhý.

HRAŠNOVÁ A STÁLICA ŠTVORKAJAK

Svetovej medaily sa v roku 2009 dočkala aj slovenská atletika. Kladivárka **Martina Hrašnová**, ktorá už vlni patrila medzi absolútnu svetovú špičku, sa najprv v Trnave blysla šiestym najlepším výkonom svetovej histórie (76,90 m) a potom ovládla svoje nervy na MS v Berlíne, kde si zaslúžene vybojovala bronz. Rovnako tretia skončila aj na Svetovom atletickom finále v Solúne. Jej perspektíva je obrovská, ani svetový rekord nemusí byť pre ňu v budúcnosti neprekonateľný. Škoda, že značný ústup z pozícií zaznamenal ďalší kladivár, bronzový na MS 2007 a šiesty na OH 2008 **Libor Charfreitag**.

Z atlétkov však ešte značne potešila trojskokanka **Dana Velďáková**. Niekdajšia medailistka z vrcholných juniorských súťaží sa konečne môže pochváliť aj bronzovým kovom z ME medzi ženami – aj keď „len“ z halového šampionátu. Na MS pridala ôsme miesto, takisto jej doterajšie maximum na súťaži tohto rangu. Vysoko možno hodnotiť aj výkony chodca **Mateja Tótha**, ktorý si na MS v Berlíne ako jeden z mála skúsil dvojboj 20 km – 50 km a zvládol ho nad očakávanie – skončil na 9., resp. 10. mieste. Keďže chodci dozrievajú s vekom, pokojne môže ísť ešte vyššie.

V rýchlostnej kanoistike ostáva naďalej tutovou **komárňanský štvorkajak Richard a Michal Riszdorferovci**, **Erik Vlček** a **Juraj Tarr**. Napriek to-

■ **Komárňanský štvorkajak získal na ME striebro, na MS bronz - zlava Juraj Tarr, Erik Vlček, tréner Tibor Soós, Michal Riszdorfer a Richard Riszdorfer.**

mu, že po zisku olympijského striebra členovia K4 v príprave trochu zvolnili a dvaja si vychutnali narodenie prvých detí, stále tvoria našu vlajkovú loď. Na olympijskom kilometri získali na ME v Brandenburgu striebro a na MS v Dartmouthe bronz. Príjemne prekvapili aj na neolympijskej dvojstovke, ktorú si vyskúšali po zrušení ich najsilnejšej päťstovky. Ženský dvojkajak **Ivana Kmeťová – Martina Kohlová** sa blyso ziskom striebra na olympijskej päťstovke na ME, na „svete“ sa však neprebil do finále. Ale táto dvojica má stále perspektívu rastu.

STRUČNE O OSTATNÝCH

Rekapituláciou úspechov len v štyroch športoch môžeme naše bilancovanie poolympijského roka 2009 takmer uzavrieť. Žiaľ, v iných športoch zaujali len náznaky. V **džude** veľmi potešil vzostup niekdajšieho úspešného juniora **Milana Randra**, ktorý sa na tatami konečne presadil aj medzi mužmi. Na MS v Rotterdame skončil do 90 kg piaty, predtým na turnaji SP v Bukurešti sa prebil až do finále. Rovnako piate miesto, lenže na ME, obsadil aj **gymnasta Samuel Piasecký** na bradlách. Samo na tomto narádi, ale aj na hrazde, už dlhšie patrí medzi svetovú špičku, ale cesta na olympiádu vedie cez viacboj, v ktorom sa musí zlepšiť... Štvrtý na ME vo veslovaní bol skifár **Lukáš Babač**, lenže na MS sa nedostal ani do B-finále.

Ak si pozriete priloženú tabuľku, okrem uvedených v nej nájdete už len záznamy o dvoch 8. miestach na ME. O jedno sa v Lotyšsku postara-

li **basketbalistky**, ktoré by sa však v rámci Európy museli posunúť ešte aspoň o tri priečky vyššie, ak chcú vidieť olympijský Londýn. Ôsmy v kategórii do 77 kg skončil na ME v Bukurešti prekvapujúco aj vzpieráč **Viktor Gumán**, ktorý dokonca v trhu získal bronz. Naozaj obdivuhodné výsledky vzhľadom na to, že športu sa venuje popri zamestnaní!

Ďalších športovcov v tabuľke nenájdete, ale hodno pripomenúť ich úspechy v olympijských disciplínach na podujatiach iného rangu, než sú MS a ME. Veľký ohlas mal najmä postup **tenistky Dominiky Cibulkovej** do semifinále grandslamového turnaja Roland Garros v Paríži. **Magdaléne Rybárikovej** sa podarilo v Birminghame vyhrať svoj prvý turnaj WTA Tour ešte skôr ako Cibulkovej a ani **Daniela Hantuchová** ešte zďaleka nepovedala posledné slovo. V **cestnej cyklistike** musia **Petra Velitsa** už brať vážne aj tí najlepší profesionáli. Na Tour de France v troch etapách skončil v top 10, navyše vyhral preteky elitnej kategórie HC UCI – GP kantonu Aargau. Ďalší náš mimoriadny a všestranný cyklistický talent **Peter Sagan** potvrdil veľkú perspektívu štvrtým miestom v **cross country** na MS do 23 rokov v Canberre. Hodno pripomenúť aj výsledky **stolných tenistov**. **Michal Bardoň** na turnaji Pro Tour Slovenian Open vo Velenje postúpil do semifinále dvojhry a **Eva Ódorová** patrila medzi najlepšie Európanky na MS v Jokohame. V zatiaľ neolympijskej miešanej štvorhre dokonca s **Ľubomirom Pištejom** postúpila až do štvrtfinále.

LUBOMÍR SOUČEK
FOTO TASR (2), ISSF (1)

UMIESTENIA SLOVÁKOV V TOP 8 NA VRCHOLNÝCH PODUJATIACH 2009

MAJSTROVSTVÁ SVETA

- 1. MIESTO: PETER a PAVOL HOCHSCHORNEROVCI – vodný slalom, C2
- 1. MIESTO: MARIÁN KOVAČOČY – športová strelba, trap
- 2. MIESTO: MICHAL MARTIKÁN – vodný slalom, C1
- 2. MIESTO: LADISLAV a PETER ŠKANTÁROVCI – vodný slalom, C2
- 3. MIESTO: MARTINA HRAŠNOVÁ – atletika, hod kladivom
- 3. MIESTO: RICHARD RISZDORFER, MICHAL RISZDORFER, ERIK VLČEK, JURAJ TARR – rýchlostná kanoistika, K4 1000 m
- 5. MIESTO: MILAN RANDL – džudo, do 90 kg
- 6. MIESTO: DANKA BARTEKOVÁ – športová strelba, skeet
- 6. MIESTO: ZUZANA ŠTEFEČEKOVÁ – športová strelba, trap
- 6. MIESTO: JANA DUKÁTOVÁ – vodný slalom, K1
- 6. MIESTO: TOMÁŠ KUČERA, JÁN BÁTÍK – vodný slalom, C2

POZNÁMKA: V tabuľkách sú len výsledky v olympijských disciplínach.

MAJSTROVSTVÁ EURÓPY

- 1. MIESTO: PETER a PAVOL HOCHSCHORNEROVCI – vodný slalom, C2
- 1. MIESTO: MICHAL MARTIKÁN – vodný slalom, C1
- 1. MIESTO: ELENA KALISKÁ – vodný slalom, K1
- 2. MIESTO: RICHARD RISZDORFER, MICHAL RISZDORFER, ERIK VLČEK, JURAJ TARR – rýchlostná kanoistika, K4 1000 m
- 2. MIESTO: ALEXANDER SLAFKOVSKÝ – vodný slalom, C1
- 2. MIESTO: IVANA KMEŤOVÁ, MARTINA KOHLOVÁ – rýchlostná kanoistika, K2 500 m
- 3. MIESTO: MÁRIO FILIPOVIČ – športová strelba, trap
- 3. MIESTO: DANA VELĎÁKOVÁ – atletika, trojskok (v hale)
- 4. MIESTO: DANKA BARTEKOVÁ – športová strelba, skeet
- 4. MIESTO: JOZEF GÖNCI – športová strelba, vzduchová puška 60
- 4. MIESTO: LADISLAV a PETER ŠKANTÁROVCI – vodný slalom, C2
- 4. MIESTO: LUKÁŠ BABAČ – veslovanie, skif
- 5. MIESTO: SAMUEL PIASECKÝ – športová gymnastika, bradlá
- 6. MIESTO: PAVOL KOPP – športová strelba, vzduchová pištoľ 60
- 8. MIESTO: DRUŽSTVO BASKETBALISTIEK
- 8. MIESTO: JÁN FABO – športová strelba, vzduchová pištoľ 60
- 8. MIESTO: VIKTOR GUMÁN – vzpieranie, do 77 kg

Na OH chce hymnu na svoju počesť

Lúskanie abecedy života a športu s bronzovou kladivárkou z MS 2009 MARTINOU HRAŠNOVOU

Kladivárku Martinu Hrašnovú (za slobodna Danišová) mnohí považovali za veľký talent, ktorý však veľakrát viac bojuje s trémou a vlastnou psychikou, ako so súperkami. Ona takúto charakteristiku vždy odmietala. Trpezlivo, postupne išla za svojím cieľom, pridávala centimetre. Na olympijských hrách v Pekingu vlni skončila ôsma a v prestížnom Svetovom atletickom finále v Stuttgarte si vybojovala striebro. Životný úspech dosiahla len nedávno: na majstrovstvách sveta v Berlíne získala bronzovú medailu. Dokázala všetkým, že je bojovníčka. Medailu dosiahla piatym pokusom 74,79 m. „Toto je len začiatok, moja kariéra sa ešte iba rozbieha,“ vyhlásila.

Podľa písmen abecedy sme pre Martinu Hrašnovú vybrali slová, vyjadrujúce určité pojmy, a ona rozprávala, čo v nej evokujú.

● **ARMÁDA:** „Som vojačka z povolania, hodnosťou rotná. Absolvovala som základnú vojenskú službu a v rámci nej poradovú prípravu i strelbu, ale tá mi veľmi nešla. Stihala som popri ZVS aj trénovať. Teší ma, že mám šancu pripravovať sa vo Vojenskom športovom centre Dukla Banská Bystrica. Mám tam veľmi dobré podmienky a navyše ma v Dukle poddržali aj v ťažkých časoch. Uniformu však nenosím príliš často.“

● **BANSKÁ BYSTRICA:** „Je mojím domovom od piatich rokov. Žijú v nej môjmu srdcu najbližší a pre mňa veľmi dôležití ľudia – priatelia a rodina. Páči sa mi centrum, kde si zvyknem občas s priateľmi posediť, a milujem aj okolie mesta – prírodu a krásne hory. S manželom často vyrážame na prechádzky a aj prípravu na sezónu začínam vždy turistikou.“

● **CESTOVANIE:** „S atletikou som už precestovala takmer celý svet, ale vzhľadom na športové povinnosti nemám nikdy veľa času na ozajstné spoznávanie nejakej krajiny. Asi najväčší dojem na mňa urobila Jamajka, kde som v roku 2002 štartovala na juniorských MS. Je

to krajina plná kontrastov – chudobný stred, bohaté pobrežie, nádherné pláže, vodopády. Obdivovala som mentalitu tamojších ľudí, ktorí nemajú nikdy problém, vždy majú dost času, a hoci sú chudobní, sú šťastní.“

● **DOPING:** „Okamih, keď mi oznámili, že mám pozitívny nález, a obdobie, keď som pre dvojročný dištanc nemohla súťažiť, to boli najťažšie chvíle v mojom živote. Vedela som, že som sa ničím neprevinila, ale nemohla som to nijako dokázať. Doping som vždy odsudzovala. Mám rada svoj šport a chcem sa v ňom zlepšovať len povolenou cestou. Veď som žena a raz chcem mať zdravé deti. Bolo by odo mňa veľmi nezodpovedné, aby som si telo zničila nejakými chemikáliami a riskovala tým zdravie svojho dieťaťa. Na svete sú pre mňa vyššie hodnoty ako výkony. V ťažkých chvíľach mi vtedy veľmi pomohla Dukla tým, že mi ponúkli zamestnanie masérky. Ak by sa tak nestalo, pravdepodobne by som už nešportovala. Práve v tom období som spoznala môjho manžela a to bolo to najlepšie, čo sa mi mohlo stať.“

● **ETIKA:** „Vyštudovala som ju na Pedagogickej fakulte UMB v kombinácii s telesnou výchovou. Viem si predstaviť, že sa budem v budúcnosti venovať práci s deťmi ako trénerka. Tréner má veľa príležitostí formovať osobnosť svojich zverencov. Treba im vstúpiť určité etické zásady a viesť ich k správnym životným hodnotám. Ja osobne sa snažím žiť tak, aby som svojím konaním nikomu neublížovala, a aby to mňa naplňalo.“

● **FANKLUB:** „Tvoria ho najmä moji priatelia. Jadro tvorí rodina chodkyne Márie Gálikovej – jej rodičia, brat a ich susedia z Tlmáč. Za predsedu sme zvolili Jozefa Lacka. S ľuďmi z fanklubu sa stretávam často aj pri mimošportových akciách. Keď mi preteky nevyjdú, vždy ma dokážu povzbudiť. Na pretekoch vedú urobiť skvelú atmosféru. Že sa vybrali aj na MS v Berlíne, bolo pre mňa príjemným prekvapením. Všetci si vzali v práci dovolenku a dodali mi na štadióne veľa energie. Teší ma, že som sa im mohla odvdáčiť ziskom medaily. Mojimi prvými

MARTINA HRAŠNOVÁ

Narodila sa 21. marca 1983 v Bratislave, je členkou Vojenského športového centra Dukla Banská Bystrica. Trénuje ju Jozef Hanušovský, techniku konzultuje aj s americkým koučom Donom Babbittom. Začínala ako šprintérka, neskôr skúšala viacboj, napokon však zakotvila pri hode kladivom. Už po dvoch rokoch prípravy obsadila na juniorských MS 2000 piate miesto. Potom získala striebro na juniorských ME 2001 aj na juniorských MS 2002. Jej slubne sa rozvíjajúcu kariéru nečakane prerušil na dva roky (od 3. augusta 2003) test za doping. Aj s odstupom času tvrdí, že vedome sa ničím neprevinila. Hneď po návrate atakovala 70-metrovú hranicu. Po dvoch nevýrazných sezónach sa v roku 2008 výkonom 76,82 m na mítingu v Reimse, 8. miestom na OH v Pekingu a 2. miestom vo Svetovom atletickom finále definitívne zaradila do absolútnej svetovej špičky. V tomto roku v máji slovenský rekord zlepšila na 76,90 m, čo je šiesty výkon histórie na svete. Na MS v Berlíne získala bronz, čo bol pre Slovensko tretí cenný kov na MS v ére samostatnosti. Jej o rok mladší brat Branislav je tiež kladivár, osobný rekord 69,20 m ho radí na štvrtú priečku v slovenských historických tabuľkách.

a pravdepodobne najvernejšími fanúšikmi sú však moji starí rodičia. Podporovali ma od úplného začiatku kariéry. Pomáhali mi veľmi aj finančne, keďže získať sponzora bolo úplne nemožné a každé sústredenie som si musela platiť z vlastného vrecka. Dedko doteraz zbiera všetky novinové výstrižky, kde sa o mne píše, a aj keď už veľmi nevláda, vždy zájde do obchodu kúpiť si noviny, aby doplnil zbierku.“

● **GEORGIA:** Mestečko Athens v americkom štáte Georgia je v posledných rokoch mojim zimným domovom. Je to tak vďaka bratovi, ktorý tam študuje na univerzite a je taktiež kladivár. Zoznámil ma so svojím trénerom Donom Babbittom, z ktorého sa stal môj konzultant. Našla som tam vynikajúce podmienky na tréning a v zimnom období je pre mňa plusom aj tamojšia klíma. Do Georgie cestujem najradšej s manželom, pretože dlhé odlúčenia sú pre mňa ťažké. Navyše, on sa tam stará o moju regeneráciu.“

● **HUDBA:** „V detstve nám mama hrávala na klavíri a s obľubou sme ju s bratom počúvali. Veľmi rada pri hudbe relaxujem. Mám rada slovenskú hudbu, najmä v aute si aj zaspievam. Ale inak spev je po priestorovej orientácii asi moje druhé najväčšie mínus.“

● **INTERNET:** „Skvelý vynález. Najčastejšie ho využívam počas sústredení na komunikáciu s najbližšími. Vtedy mám počítač zapnutý takmer celý deň. Keď som doma v Banskej Bystrici, používam internet na komunikáciu s trénerom Babbittom. Som fanúšik Facebooku: pomohol mi sa spojiť s mnohými známymi, o ktorých som už dlho nepočula.“

● **JAMAJKA:** „Ku krajine mám pozitívny vzťah, ale na juniorský svetový šampionát 2002 v Kingstone nemám najlepšie spomienky. Veľmi som vtedy túžila vyhrať, striebro som brala ako obrovské sklamanie. Tú medailu som oplakala ako žiadnu inú.“

● **KLADIVO:** „Keď som išla na prvý kladivársky tréning, vôbec som netušila, ako také kladivo vyzerá, ako sa ním hádže. Preto sa ani nečudujem, keď sa ma ľudia pýtajú, prečo vyzerá ako guľa. Ja im vtedy pokojne vysvetľujem, ako sa tvar nášho kladiva vyvíjal. Ako atletická disciplína mi hod kladivom jednoducho sadol. Veľmi rýchlo som napredovala a prvé pocity víťazstva boli také silné, že som už nemusela o inom športe uvažovať.“

● **LEŇOŠENIE:** „Nemám naň veľa príležitostí, ale keď príde taký deň, pokojne ho dokážem celý stráviť v posteli. Čítam, s manželom si pozrieme nejaký film a ideálne je, keď mi donesie aj jedlo do postele.“

● **MANŽEL:** S manželom máme vzťah založený na priateľstve a dôvere. Spoznali sme sa, keď som si robila masážny kurz – bol mojím učiteľom. Je mi veľkou oporou, naučil ma komunikovať vo vzťahu a riešiť konflikty. Čím sme spolu dlhšie, tým menej sa hádame, a je nám spolu dobre. Sám nikdy nešportoval a o to viac ma teší, ako rýchlo sa zorientoval v mojom svete. Dnes má často lepší prehľad o mojom tabuľkovom postavení a výkonoch súperiek. Raz sa dokonca pokúšal aj zahádzať si s mojím kladivom.“

● **NOVINÁRI:** Na ich záujem si pomaly zvykám. Nikdy nikto nenapísal o mne nič, čo by

ma vyslovene urazilo alebo nahnevalo. Preto k nim mám pozitívny vzťah. Chápem, že keď sa nedarí, musia sa napísať aj negatívne veci. Nemám však rada novinárov, ktorí aj v pozitívnych veciach hľadajú stále niečo negatívne. Mám svojich obľúbených autorov, ale aj takých, ktorým síce zdvihnem telefón, vždy však s obavou, čo z toho zase bude. Novinárčinu považujem za náročné povolanie, sama by som si naň asi netrufla.“

● **OTOČKA:** „Jednu kladivársku otočku som zvládla už na prvom tréningu. Techniku som sa vždy učila pomerne rýchlo. Z toho, či hádzem v pretekoch na tri alebo štyri otočky, si ťažkú hlavu nerobím. Aj mužský svetový rekord dosiahol Sedych tromi otočkami. Niektorí tvrdia, že mi vyhovuje viac práve trojotočková technika. Ja si však myslím, že pre mňa sú ideálne štyri. Ich zvládnutie si však bude vyžadovať ešte veľa práce.“

● **PRIATEĽSTVO:** „Mám šťastie v tom, že najlepších priateľov mám vo svojom manželovi a bratovi Braňovi. Vždy sa im môžem so všetkým zdôveriť. Mojim ženským trápeniam však najviac rozumie moje priateľky. Teraz som najčastejšie v kontakte s Majou Gálikovou. S jej pomocou nájdem východisko z každého problému. Mám aj veľmi dobrú kamarátku zo základnej školy, ktorá nežije na Slovensku, ale keď príde raz do roka na návštevu, vtedy prekecáme minimálne jednu noc. Pozná asi všetky moje tajomstvá. Takisto mám aj jednu veľmi dobrú priateľku zo strednej a jednu z vysokej školy. Nemám rada veľkú spoločnosť a o to intenzívnejšie a silnejšie sú moje priateľstvá.“

● **REKORD:** „Prvý slovenský rekord som dosiahla v Košiciach, prekonala som vtedy prvýkrát 50 m. Bol to neuveriteľný pocit. Mojim veľkým snom je pokorenie 80 m. Verím, že to je v mojich silách. Ideálne by bolo dokázať to ako prvá na svete.“

● **SÚSTREDENIA:** „Chodím na ne rada, keď je so mnou aj niekto z mojich blízkych. Aj preto obľubujem Georgiu – ak so mnou nemôže cestovať manžel, mám tam aspoň brata. Kedy si sme chodievali na jarné sústredenia na španielske pobrežie Costa Brava a mám na to veľa pekných spomienok. Prvýkrát som vtedy vide-

■ **Martina Hrašnová s bronzovou medailou z MS v Berlíne.**

la more a bola som nadšená. Šport mi otvoril bránu do sveta.“

● **TRÉNERI:** „Na základnej škole ma objavila pani učiteľka Anna Dobrá. Mala rada atletiku, všimla si môj talent a predstavila ma môjmu prvému trénerovi Kamilovi Nosianovi. U neho som sa na športovom gymnáziu venovala šprintom. Mojim prvým vrhačským trénerom bol Jozef Cencer. Prehovoril ma na disciplínu, ktorú som nepovažovala za veľmi atraktívnu, no zároveň u mňa vytvoril veľmi dobrý vzťah k športu ako takému. Momentálne je mojou veľkou oporou tréner Jozef Hanušovský. Trávim s ním veľmi veľa času. Cením si jeho trpezlivosť a ochotu pomôcť, aj keď mám zložitejšie obdobie či zlú náladu. Americký tréner Don Babbitt mi pomáha s technikou, ale je aj dobrý psychológ. Aj v negatívnych veciach nájde niečo pozitívne a naučil ma veriť si. Aby som tréningu verila, potrebujem vysvetlenia, prečo jednotlivé veci robím, a on mi ich dáva.“

● **ÚSMEV:** „Rada sa usmievam, často mám dobrú náladu. Keď sa hovorí o mojom najkrajšom úsmeve, pripadá mi to veľmi milé. Ale keby som si mohla vybrať, radšej by som prekonávala svetové rekordy a najkrajší úsmev by som prenechala niekomu inému.“

● **VARENIE:** „Varím rada, najmä počas jesennej a zimnej prípravy, pokiaľ som doma. Myslím si, že práve v tomto období je pre mňa zdravá výživa s kvalitným zložením veľmi dôležitá. Manžel tvrdí, že má rád všetko, čo navarím. Naučila som ho jesť veľa šalátov, ktoré na stole musia byť. Mám rada aj ryby, ale tie zatiaľ neviem veľmi dobre pripraviť.“

● **ZLATO:** „Veľmi túžim získať raz zlato a na vrcholnom podujatí si vypočuť slovenskú hymnu. Keby sa mi to podarilo na olympijských hrách, bol by to pre mňa najkrajší zážitok. Preto na tom budem veľmi tvrdo pracovať.“

● **WŁODARCZYKOVÁ:** Majsterka sveta a svetová rekordérka sa v atletickom svete objavila iba nedávno. Veľmi sa mi páči jej technika a vyzerá, že je aj silovo výborne pripravená. V tejto sezóne mala zo všetkých kladivárov najstabilnejšie výkony, preto víťazstvo na MS v Berlíne a aj svetový rekord jej právom patria.“

Zaznamenal **GABRIEL BOGDÁNYI**
FOTO TASR

Na EYOF v Tampere štyri medaily

Zlatí kladivár Kružliak a džudista Szakács, strieborné hádzanárký a bronzová džudistka Krišandová

Na X. letnom Európskom olympijskom festivale mládeže (EYOF) vo finskom Tampere získala slovenská výprava sympatické štyri medaily – 2 zlaté, 1 striebornú a 1 bronzovú. V medailovom hodnotení výprav z celej Európy to znamenalo 19. miesto. O zlaté kovy sa zaslúžili atlét Tomáš Kružliak (hod kladivom) a džudista Arpád Szakács (do 81 kg). Striebro pridalo družstvo hádzanárok a bronz džudistka Andrea Krišandová (do 52 kg). Ďalšie dve bodované umiestenia dosiahli atlét Denis Engliš (4. vo vrhu guľou) a tenista Dávid Čelovský (v dvojhre postúpil do štvrtfinále, čiže sa delil o 5. miesto). Slovensko v 7 športoch reprezentovalo 48 športovcov.

Pokiaľ ide o medailový zisk, vystúpenie slovenskej výpravy v Tampere patrilo z doterajších desiatich edícií letného EYOF (predtým EYOD) od premiéry tohto multišportového podujatia pre mládež vo veku 14 – 17 rokov v Bruseli 1991 medzi najúspešnejšie. Dva zlaté kovy predtým získali naše výpravy len v Bathe 1995 (2 – 1 – 3), Lisabone 1997 (2 – 0 – 0) a v Paríži 2003 (2 – 0 – 1), štyri medaily a viac len v Bathe 1995 (2 – 1 – 3, spolu 6), v Murcii 2001 (0 – 0 – 4, spolu 4) a v Belehrade 2007 (1 – 4 – 3, spolu 8). Historická zbierka slovenských medailí z letných EYOF/EYOD sa rozšírila na 35 kovov – 11 zlatých, 7 strieborných a 17 bronzových.

„Samozrejme, štyri medaily ma potešili, pričom dve zlaté sú vyrovnaním nášho doterajšieho maxima. Ale moje celkové hodnotenie je rozpačité. Okrem družstva hádzanárok a ďalších piatich športovcov, ktorí sa umiestili v prvej šestke, sa väčšina ostatných vôbec nepresadila. V atletike aj v plávaní, kde sme mali početnú účasť, zostali naši pretekári zväčša v druhej polovici štartového poľa. Z trinásťich atlétov môžem vyzdvihnúť len dvoch. Ďalší dvaja, ktorí postúpili do finále, v ňom ďaleko zaostali za svojimi výkonmi z kvalifikácie a skončili poslední. Z deviatich plavcov sa aspoň do B-finále prebojoval len Fakla,“ povedal na margo vystúpenia našej výpravy na EYOF v Tampere viceprezident Slovenského olympijského výboru pre mládež Vladimír Miller.

Viceprezident SOV za najpríjemnejšie prekvapenie označil výkony strieborného družstva

■ Víťaz súťaže v hode kladivom Tomáš Kružliak s trénerom Milošom Gašajom.

hádzanárok. „Skvele zahrali predovšetkým v semifinále proti Holanďankám. Keby vo finále proti Ruskám zopakovali tento famózný výkon, mohli jasným favoritkám ešte viac zneprijemniť život. Samozrejme, musím vyzdvihnúť výkony všetkých našich medailistov – džudistov Szakácsa aj Krišandovej, atléta Kružliaka, ako aj ďalšieho atléta Engliša, ktorý vo vrhu guľou po trištvrtmetrovom zlepšení osobného rekordu skončil štvrtý. Aj tenista Čelovský, ktorý postúpil do štvrtfinále a prehral v ňom

v tajbreaku rozhodujúceho setu s Čechom Jalovicom, zanechal naozaj dobrý dojem. Potešil aj postup gymnastu Michňáka do finále viacboja a solidným výsledkom je 13. miesto Buča v cyklistickom kritériu.“

ATLETICKÉ ZLATO: TOMÁŠ KRUŽLIAK

Atlét Tomáš Kružliak išiel v Tampere v stopách štvorstovkárky Alexandry Štukovej z Belehradu 2007. Tá tiež tesne pred EYOF získala bronz na MS do 17 rokov, potom bola vlaj-

■ Džudistický šampión v kategórii do 81 kg Arpád Szakács na najvyššom stupni a s bronzovou medailistkou do 52 kg Andreou Krišandovou.

konosička na EYOF a podľa očakávania zvíťazila. Kružliak bol týždeň pred EYOF bronzový na MS do 17 rokov v Brixene za dvoma súpermi z Ázie a do Fínska prišiel ako favorit na zlato, ktorý mal z júna na konte najlepší tohtoročný svetový výkon 75,93 m. Vedenie výpravy ho vybralo za vlajkonosiča na otváracom ceremoniáli X. letného EYOF. Kvalifikáciu súťaže kladivárov presvedčivo vyhral, ale vo finále sa dlhšie trápil. Do užšej osmičky postúpil až zo siedmeho miesta a po piatych pokusoch bol len štvrtý. Posledným hodom 74,24 m však suverénne zvíťazil, keď druhého Rusa Korotovského prehodil o 161 cm.

„Ukázal, že vie bojovať! Chcel hodiť ďaleko hneď prvým pokusom, čo mu však nevyšlo. Bol síce dlhý, ale vytiahol ho z kruhu. Po prešlápe znervóznel. V ďalších pokusoch sa dosť trápil, ale na ten posledný sa dokázal obdivuhodne skoncentrovať a ukázal, kto je najlepší,“ tešil sa tréner Miloš Gašaj, ktorý Tomáša už štyri roky vedie v oddieli Stavbára Nitra.

Mimochodom, rodák zo Žiliny Kružliak (nar. 9. februára 1992) sa v detstve venoval množstvu športov a z atletiky predtým behu na 1500 m. Tréner Gašaj ho objavil pre vrhy pri zimnom tréningu v hale...

■ Nečakane strieborné družstvo slovenských hádzanárok.

Výdatná podpora Európskej komisie

Fínsko je členom Európskej únie, vďaka tomu mohla X. letný EYOF podporiť aj Európska komisia. Tá prvý raz finančne prispela na EYOF v roku 2007, keď na jeho zimnú vetvu v španielskej Jake poskytla dotáciu 400 000 eur. Organizátori zimného EYOF 2009 v poľskom Slasku-Beskydách sa už mohli tešiť z príspevku 800 000 eur a Fini v Tampere dokonca z 1,5 milióna eur! Nečudo, že na slávnostnom otvorení X. letného EYOF sa výrazne prezentovala aj Európska únia a jedným z hlavných rečníkov bol slovenský eurokomisár Ján Figel. Ten v príhovore vyzdvihol výchovnú úlohu športu, pripomenul, že olympijské hodnoty sú súčasťou európskeho duchovného bohatstva a ocenil, že šport ideálne napĺňa heslo Európskej únie „Zjednotení v rozmanitosti“.

„Pred súťažou som mal dosť veľké nervy a prešliapol som pri prvom pokuse, ktorý bol dlhý. Ďalšie dva moje pokusy boli opatrnejšie, snažil som sa predovšetkým si zabezpečiť postup do užšieho finále. Až potom som sa postupne upokojoval a posledný pokus mi vyšiel najlepšie,“ odľufoval si Tomáš Kružliak, keď z neho postupne opadol súťažný stres. Potom sebavedome dodal: „Vyhral som síce napokon presvedčivo, ale od júnového „osobáku“ v Trnave som si ešte zlepšil techniku a trúfal som si tu aj na podstatne lepší výkon. Chcel som prekonať slovenský rekord Miloslava Konopku v kategórii do 17 rokov, ktorý je 76,66 m.“

DŽUDISTICKÉ ZLATO: ARPÁD SZAKÁCS

Aj džudista Arpád Szakács prišiel do Tampere v úlohe favorita. Krátko pred EYOF skončil v kategórii do 81 kg druhý na ME dorastencov v Koperi. Jeho premožiteľ z Ruska do Fínska neprišiel, takže Arpád bol papierovou jednotkou. Turnajom prešiel suverénne a zvíťazil.

„Cítil som sa rovnako ako predtým na majstrovstvách Európy. Mal som natrénované a nemal som sa čoho obávať. Bol som uvoľnený, len pred prvým zápasom trochu nervózny. Ale dokázal som sa na každý zápas plne koncentrovať a myslím si, že všetky boli rovnako ťažké,“ hovoril po triumfe Arpád Szakács (nar. 10. januára 1993 v Michalovciach).

Rodičia ho v detstve dali na džudo z dôvodu, že mal veľa energie a v meste bol džudistický oddiel. Pred siedmimi rokmi sa rodina presťahovala do Trnavy, kde Arpád súťaží za AŠK a študuje i trénuje na tamojšom športovom gymnáziu pod trénerským vedením Jozefa Sváteka a Branislava Pokrývku.

V Tampere Szakácsa vedno s Liborom Pulcom koučoval ešte stále aktívny džudista,

olympijský medailista z Atén 2004 Jozef Krnáč. Vyslovil mu absolútorium. „Naozaj mu nemám čo vyčítať. Dodržal všetky taktické pokyny, zápasil bez stresu, premyslene a trpezlivo,“ konštatoval a dodal: „Veľmi dobre sa s ním spolupracuje. Arpád vie, čo chce, je sebavedomý, musí mať stále posledné slovo, ale vie sa aj uvoľniť. Má to v hlave správne zrovnané.“

HÁDZANÁRSKE STRIEBRO: DIEVČATÁ

O našu najväčšiu senzáciu sa v Tampere postaralo družstvo hádzanárok. Krátko pred EYOF skončilo trinásť na ME do 17 rokov, ale vo Fínsku si vybojovalo striebro! Do turnaja vstúpili Slovenky v B-skupine šokujúcim víťazstvom 27:15 nad Francúzskom, ktoré bolo na MEJ štvrté. Po očakávanom jasnom víťazstve nad Fínskom (34:16) si zabezpečili postup do najlepšej štvorice, na čom nezmenila nič ani prehra 21:31 s Ruskom. Ďalší skvelý výkon podali v semifinále proti 6. tímu z MEJ Holandsku (víťazovi A-skupiny pred majsterkami Európy z Dánska), ktoré zdolali 30:24. V súboji o zlato sa dobre držali proti vicemajsterkam Európy z Ruska, ktorým podľahli 24:30.

Tréner Peter Sabadka bol z výkonov svojho tímu v Tampere vo vytržení: „Na MEJ krátko pred EYOF sme prehrali päť zápasov v rade, čo bolo zlé. Aspoň na záver MEJ sa nám však podarilo hráčky zmobilizovať, takže zdolali Litvu a odplatili predošlú prehru Česku. Posledné dva zápasy šampionátu sme teda vyhrali a ja som dievčatá pred úvodným zápasom EYOF s Francúzskom nabádal, že keď sa takto dostali do tempa, treba dosiahnuť tretie víťazstvo v rade. Francúzky sme určite zaskočili kvalitnou a kompaktnou obranou, aj brankárka Medvedová podala super výkon. Darilo sa nám však aj v ofenzíve, naša hra bola nadmieru

efektívna. Ešte lepší výkon podali dievčatá v semifinále proti Holandsku. Odohrali neuvěřiteľný zápas a priviedli ma od dojatia až k slzám. Predviedli herný koncert, ktorý mi chvíľami pripadal ako zo sna. Dali do toho celé srdce, vyplnili všetky moje taktické pokyny a hrali naozaj fantasticky. Základom nášho úspechu bol mimoriadny kolektívny výkon. Vo finále proti Ruskám sme s vysokým favoritom odohrali vcelku vyrovnaný duel. V piatom zápase za päť dní dievčatá siahli na dno telesných síl, pritom hrali s fyzicky silnejšími súperkami. Naš herný štýl bol veľmi náročný na výdrž, pretože sme sa snažili o ofenzívnu hru s rôznymi variáciami. Rusky sa napokon presadili vyššou kvalitou, ale naše dievčatá vydali zo seba maximum. Dosiahli najväčší úspech slovenskej ženskej hádzanej za dosť veľa rokov.“

DŽUDISTICKÝ BRONZ: ANDREA KRIŠANDOVÁ

O celkom prvú slovenskú medailu v Tampere sa postarala džudistka Andrea Krišandová, ktorá v kategórii do 52 kg získala bronz. Prebila sa k nemu cez opravy. Piata pretekárka z ME dorastencov a členka MŠK Vranov nad Topľou je dcérou predsedu Slovenského zväzu judo Jána Krišandu, ktorý ju aj trénuje.

„Andrea sa v prvých dvoch zápasoch trápila. Asi bola nervózna a nevedela sa poriadne rozbehnúť. Prvý zápas s Turkyňou rozhodla až 18 sekúnd pred koncom a proti Švajčiarke zápasila odovzdane a nechala sa podbiehať. Cez prestávku sa však zmobilizovala a v opravách zápasila tak, ako sme zvyknutí. Medailu si určite zaslúžila,“ komentoval jej výkony tréner Jozef Krnáč.

Samotná Andrea Krišandová pridala: „Vždy byvam pred súťažou nervózna a aj tu som spočiatku bola, pretože som príliš chcela. Po prehre s Kočerovou som bola na seba veľmi nahnevaná, ale potom som zmenila prístup. Chcela som sa proste pobiť, nechcela som tu byť len na výlete. V opravách to už išlo úplne inak, oveľa lepšie. Musím sa poďakovať Dodoovi Krnáčovi za výborné koučovanie, aj Liborovi Pulcovi za psychickú podporu. Ak nerátam otca, s ktorým je to, pochopiteľne, iné, takých dobrých trénerov som na súťaži ešte nemala.“

Text LUBOMÍR SOUČEK

Foto LUBOMÍR SOUČEK (3), LIBOR PULC (1)

SUMÁR SLOVENSKÝCH VÝSLEDKOV NA X. LETNOM EYOF V TAMPERE

DŽUDO

Chlapci – do 81 kg: 1. Arpád Szakács – v 1. kole mal voľný žreb, v 2. kole zdolal Pottsa (V. Brit.) 5:0, v 3. kole Mammadliho (Azer.) 10:0, vo 4. kole Fogasyho (Maď.) 10:0 a vo finále Ruadzeho (Gruz.) 10:0, **do 60 kg:** 9. Matej Poliak – v 1. kolo mal voľný žreb, v 2. kole prehral s Tugušim (Gruz.) 0:5, v opravách zdolal Žukorliča (Srb.) 10:0 a prehral s Groeneveldtom (Hol.) 0:5, **do 66 kg:** bez um. Eduard Vidra – v 1. kole prehral s Gazarianom (Arm.) 0:10, **do 73 kg:** bez um. Martin Mesíček – v 1. kole prehral s Gabasovom (Rus.) 0:10, v 1. kole opráv s Omerovičom (Bosna a Herc.) 0:7, **Dievčatá – do 52 kg:** 3. Andrea Krišandová – v 1. kole mala voľný žreb, v 2. kole zdolala Kabakovú (Tur.) 10:0, v 3. kole prehrala s Kocherovou (Švaj.) 0:10, v opravách zdolala Merabišviliovú (Gruz.) 5:0, Weigleinovú (Nem.) 5:0 a v zápase o bronz Kakkovú (Fín.) 10:0, **do 48 kg:** bez um. Michaela Kucháreková – v 1. kole prehrala s Biedermannovou (Lux.) 0:10.

ATLETIKA

Chlapci – hod kladivom: 1. Tomáš Kružliak 74,24 m, **vrh guľou:** 4. Denis Engliš 18,79 m, **100 m:** 12. Richard Pouš 11,24 s, **dialka:** 12. Jakub Kačáni 650 cm (v kvalifikácii 690 cm), **hod diskom:** 13. Michal Holica 48,46 m, **400 m:** 15. Martin Koch 51,39 s, **200 m:** 18. Pouš 22,76 s, **800 m:** 23. Peter Ďurec 1:59,90 min. **Dievčatá – hod oštepom:** 10. Veronika Ľašová 35,28 m (v kvalifikácii 42,65 m), **400 m prek.:** 12. Patrícia Štefunková 1:05,26 min,

200 m: 15. Monika Mišíková 25,64 s, **400 m:** 16. Mišíková 58,37 s, **výška:** 17. Táňa Dunajská 165 cm, **100 m:** 19. Monika Weigertová 12,44 s, **skok do dialky:** 20. Darina Deglovičová 544 cm, **trojskok:** 22. Deglovičová 11,56 m, **100 m prek.:** 23. Weigertová 14,76 s.

HÁDZANÁ

Dievčatá: 2. Slovensko (Adriana Medvedová, Lucia Gubíková – Iveta Mičiníková 20 gólov, Nikola Rácková 15, Monika Rajnohová 12, Eva Minarčíková 20, Simona Szarková 26, Petronela Kováčiková 17, Adriana Vasilenková 12, Jasmínka Vargová 5, Silvia Szücsová 1, Mária Holešová 5, Veronika Vasilenková 3). **Výsledky tímu SR – B-skupina:** Slovensko – Francúzsko 27:15 (16:5), Slovensko – Fínsko 34:16 (15:7), Slovensko – Rusko 21:31 (9:16), **semifinále:** Slovensko – Holandsko 30:24 (14:12), **finále:** Slovensko – Rusko 24:30 (13:16).

TENIS

Chlapci – dvojhra: 5. Dávid Čelovský – v 1. kole zdolal Theilkäsa (Švaj.) 6:2, 6:2, v 2. kole Panoulasa (Gréc.) 6:0, 6:3, v 3. kole Botzera (Izr.) 7:6 (1), 0:6, 6:3, vo štvrtfinále prehral s Jaloviecom (ČR) 6:2, 1:6, 6:7 (3). **Dievčatá:** Anna Karolína Schmiedlová – v 1. kole prehrala s neskoršou víťazkou Mestachovou (Belg.) 2:6, 5:7, vyhrala súťaž útechy.

CYKLISTIKA

Chlapci – kritérium, A-finále: 13. Jakub Bučo, **B-finále:** 16. Ľuboš Malovec, 20. Róbert Malík, **cestné preteky s hromadným štartom:** 38. Malovec +1:12 min na víťaza, 54. Bučo

+3:42, 69. Malík +1 kolo, **časovka:** 45. Bučo +42 s na víťaza, 56. Malovec +48, 78. Malík +1:06 min.

PLÁVANIE

Chlapci – 100 m znak: 13. Martin Fakla 59,76 s (v rozplavbe na 7. – 9. mieste s 58,79, v „rozstrele“ 59,08), **100 m motýlik:** 19. Denis Lenčes 58,32 s, **1500 m v. sp.:** 21. Richard Nagy 16:56,10 min, **400 m pol. pret.:** 22. Rostislav Kubický 4:54,36, **200 m motýlik:** 23. Lenčes 2:14,40, **200 m znak:** 23. Fakla 2:14,88, **200 m pol. pret.:** 27. Kubický 2:17,62, **50 m v. sp.:** 29. Marek Stanko 25,20, **100 m v. sp.:** 31. Stanko 54,96, **4x100 m v. sp.:** 22. Slovensko (Stanko, Kubický, Lenčes, Fakla) 3:46,45. **Dievčatá – 100 m motýlik:** 21. Denisa Tenkelová 1:07,95, **200 m motýlik:** 21. Tenkelová 2:31,21, **800 m v. sp.:** 21. Zuzana Tencerová 9:48,27, **400 m v. sp.:** 23. Tencerová 4:43,30, **100 m prsia:** 24. Mária Košíková 1:18,71, **200 m pol. pret.:** 25. Tenkelová 2:32,07, **200 m znak:** 25. Katarína Hollá 2:31,62, **200 m prsia:** 26. Košíková 2:51,09, **200 m v. sp.:** 26. Tencerová 2:14,04, **4x100 m pol. pret.:** 26. Slovensko (Hollá, Košíková, Tenkelová, Tencerová) 4:45,63, **100 m znak:** 27. Hollá 1:10,92.

ŠPORTOVÁ GYMNASTIKA

Družstvá chlapcov – konečné umiestenie: 17. Slovensko (Slavomír Michňák 73,55 b, Martin Argaláš 71,10 b) 144,65 b, **finále viacboja:** 22. Michňák 72,45 (prostné 12,85, kôň s drždami 12,80, kruhy 9,85, preskok 13,10, bradlá 12,55, hrazda 11,30).

Revolúcia vo svete kávy.
Lavazza BLUE

Lavazza Blue

Kvalitné espresso Lavazza rýchlo a jednoducho, ktokoľvek a kdekoľvek.

Pri pravidelnom odbere určeného počtu kapsúl získate LB kávovar zdarma do nájmu.

www.lavazzablue.sk, www.elavazza.sk

zriadte si
elektronickú faktúru za elektrinu
a doprajte papieru krajší osud

S elektronickou faktúrou teraz každý získa aj **15% zľavu**
na vybrané elektrospotrebiče Whirlpool v sieti NAY Elektrodom.

www.elektroweb.sk
elektrina cez internet

Dom susedný
e-on

Smer Vancouver

Slovenskí kandidáti štartu na ZOH 2010 sa v lete zišli v Starom Smokovci a v Bratislave

Augustovú prítomnosť väčšiny slovenských reprezentantov v ľadovom hokeji doma využil reprezentačný tréner Ján Filc na zvolanie Olympijského hokejového leta 2009 do Vysokých Tatier a Slovenský olympijský výbor zase na stretnutie prvej časti kandidátov štartu na budúcoročných XXI. zimných olympijských hrách v kanadskom Vancouveri. Stretnutie s účasťou vyše dvoch desiatok hokejistov a tridsiatky lyžiarov a sánkarov sa uskutočnilo 5. augusta v Starom Smokovci. Druhá časť kandidátov olympijského štartu, v ktorej počtom hralo prím družstvo hokejistiek, sa zišla 2. septembra v Bratislave.

Podobné stretnutie našich potenciálnych zimných olympionikov ako tieto dve sa uskutočnilo naposledy v lete 2001 v Piešťanoch – zhruba pol roka pred ZOH 2002 v Salt Lake City. Dôvody takýchto stretnutí sú veľmi praktické – spája sa na nich príjemné s užitočným. V tomto prípade to znamenalo, že sa po dlhšej prestávke znovu stretli mnohí starí známi, často už ostrieľaní olympijskí matadori, ktorí sa zároveň zoznámili s mladšími adeptmi olympijského štartu. To predznačuje určitý spoločný duch našej vancouverkej výpravy. Na druhej strane, prítomnosť mnohých potenciálnych olympionikov, aj členov realizačných tímov reprezentácií, využil Slovenský olympijský výbor aj na dôležité praktické úkony, súvisiace so zabezpečením samotnej účasti na ZOH 2010.

Od predstaviteľov Slovenského olympijského výboru – konkrétne od prezidenta SOV Františka Chmelára, viceprezidenta pre zimné športy Igora Nemečka, ktorý bude vo Vancouveri šéfom slovenskej misie, generálneho sekretára Jozefa Libu, ako aj od ďalších pracovníkov SOV, ktorí budú o Vancouveri, resp. v olympijskom horskom stredisku Whistler pôsobiť vo vedení slovenskej výpravy – dostali dôležité informácie o príprave našej účasti na ZOH. Ďalej absolvovali oficiálne fotografovanie na akreditácie aj do olympijskej brožúry slovenskej výpravy na ZOH 2010, odobranie mier na oblečenie, podpísali zmluvy kandidátov štartu so SOV, vyplňali účastnícke dotazníky a ďalšie dokumenty, ktoré požaduje Medzinárodný olympijský výbor (tzv. Eligibility form) a viacerí sa pri tejto príležitosti podrobili aj mimosúťažným antidopingovým testom. Komisári Antidopingovej agentúry sa zamerali pre-

■ Zatiaľ čo Michal Handzuš bol pri meraní vážny, ďalší hokejisti Peter Budaj a Marián Gáborík (v pozadí) sa dobre bavili.

dovšetkým na hokejistov, pretože možnosť testovať ich na Slovensku je v prípadoch viacerých veľmi vzácna.

Samozrejme, na svoje si na takýchto stretnutiach prišli aj médiá. Predovšetkým o augustové stretnutie s masovou účasťou našich hokejistov pôsobiacich v NHL a v ďalších zahraničných súťažiach, prejavili médiá veľký záujem. Najlepší hokejista Slovenska v uplynulej sezóne a najlepší obranca NHL Zdeno Chára, „maródi“ Pavol Demitra a Marián Hossa (po operácii pravého ramena s rukou zavesenou na páske), „rýchlik“ Marián Gáborík a ďalší čelili palbe otázok a pri meraní na olympijské oblečenie si uprostred

množstva fotografov mohli pripadať ako modelky... Okrem nich sa na prvom stretnutí v Starom Smokovci zúčastnili aj mnohí bežci na lyžiach na čele s víťazkou predolympijskej generálky v šprinte vo Whistleri Alenou Procházkovou, skokani na lyžiach, združenári, zjazdári a sánkarí. Na septembrové stretnutie v Bratislave okrem zvyšných kandidátov štartu na ZOH z uvedených odvetví prišli hokejistky a zástupcovia bobov, biatlonu (na čele s tohtoročnou vicemajsterkou sveta Anastasiou Kuzminovou) a krasokorčuľovania.

LUBOMÍR SOUČEK
FOTO ŠTARTFOTO/JÁN SÚKUP

■ Meranie našich hokejových es (zľava) - maróda Mariána Hossu, obra Zdena Cháru a Pavla Demitru.

MATADOR Group má ambíciu získať pevné miesto na stredoeurópskom automobilovom trhu v pozícii systémového dodávateľa automobilových dielcov. V súčasnosti sa zaoberá výrobou lisovaných a zváraných sériových dielcov v spoločnosti Matador Automotive Vrāble, zákazkovou strojárskou výrobou, návrhmi a riešeniami v oblasti automatizácie a robotizácie v strojárkej výrobe v ďalšom podniku skupiny Matador Automotive Dubnica nad Vāhom a konštrukčno-dizajnéorskými aktivitami podielom v spoločnosti Aufeer Design v Českej republike. Víziou skupiny je vybudovanie spoľahlivého, technologicky špičkovy vybaveného dodávateľa sériových dielcov pre automobilový priemysel s vlastným vývojovým a konštrukčným zázemím.

Hlavný partner
Slovenského olympijského výboru
a Slovenského olympijského tímu
Vancouver 2010

 Matador[®]
GROUP

ZIMNÉ OLYMPIJSKÉ VRCHOLY SLOVÁKOV PRED ZOH 2010:

KRASOKORČUĽOVANIE

Film pre pamätníkov

Bez nadsadenia, ale so zrejmu nostalgiou, možno prirovnať úspechy slovenských krasokorčuliarov na doterajších ZOH k filmu pre pamätníkov. Spomienky potešia, pohľadia, miestami pobavia, ale akoby boli, z dnešného pohľadu, z iného sveta. A pritom práve krasokorčuľovanie má v „talóne“ dosiaľ jediného slovenského olympijského víťaza na ZOH. Lenže od Nepelovho úspechu v Sappore uplynulo už 37 rokov...

Z tradície, akokoľvek úspešnej, sa nedá žiť večne. Ale oplatí sa pripomenúť naše krasokorčuľarske olympijské vrcholy spojené s tromi medailami členov bratislavského Slovana.

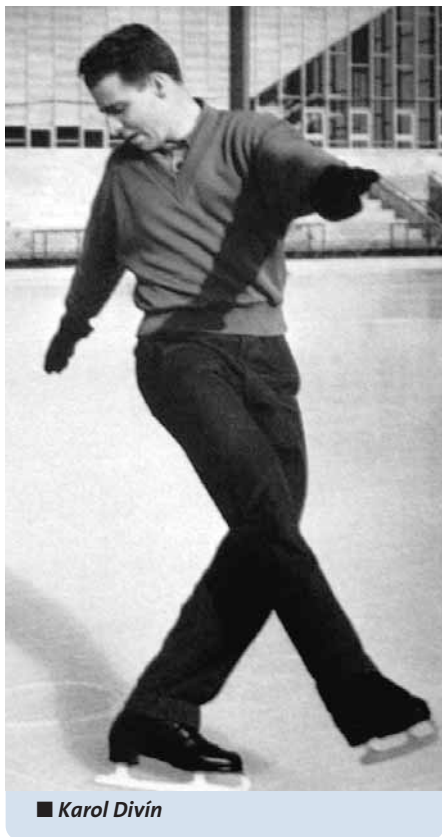
STRIEBRO 1960: KAROL DIVÍN

Krasokorčuľovanie patrí k najsledovanejším športom na zimných olympiádach. V časech nástupu Karola Divína to určite platilo aj v bývalom Česko-Slovensku.

Bol prvým z trojice slovenských medailistov v športe skokov a piruet na ľadovom zrkadle. Aj keď v jeho prípade išlo v značnej miere aj o kumšt v povinných cvikoch. Hoci, ako sám o úsmevom spomína: „Mal som rád voľný, nespútaný pohyb, popretkávaný hudbou. Povinná „škola“ na ľade ma obmedzovala a hlavne na začiatku kariéry nesmierne otravovala, ale otec nepopustil.“

Pán Anton Divín mal v žilách po otcovi maďarskú a po matke slovenskú krv. Navyše sa oženil s Češkou. Od Plzne. Ale syn Karol sa im narodil 22. februára 1936 v Budapešti. Od malička chcel byť futbalistom miestneho Csepelu. Márne. Najskôr ho rodičia odtiahli do Čiech a od roku 1947 s ním začal otec chodiť už na bratislavský, vtedy ešte otvorený zimný štadión.

„Karol bol na ľade pánom korčuliarom. Vynikal v povinných cvikoch,“ pripomína Ivan Mauer,

■ Karol Divín

Jediná zlatá medaila Slováka v histórii ZOH - Nepelova zo Sappora 1972.

ktorý sa následne pričínal o jeho športový rast. A hoci mal vtedy ešte na prvý pohľad neduživý chlapec iné predstavy o svojej mladosti, postupne sa z neho stal inžinier presnosti. „Hodnotenie povinných cvikov vtedy tvorilo 60 percent z celkového súčtu známok. Bez nich by som sa nikdy nepresadil,“ prikyvuje pragmaticky.

Prvé bronzové medaily získal na majstrovstvách Európy v Bolzane, v Budapešti a v Paríži v rokoch 1954 až 1956. Na svojej prvej olympiáde v talianskej Cortine d'Ampezzo v roku 1956 skončil piaty. V rokoch 1958 a 1959 sa stal majstrom Európy, v prvom prípade sa mu to podarilo na bratislavskom ľade. No najcennejší úspech dosiahol na ZOH 1960 v americkom Squaw Valley – Údolí žien.

„Trénovali sme v Tatranskej Lomnici. Karol si zlepšoval trojitého rittbergera, keď odrazu skrivil tvár od bolesti,“ spomína Ivan Mauer. „Natrhol si úpon krajčírskoho svalu. Zdalo sa, že na ZOH ani nepocestuje. Ale po otcovi zdedil tvrdohlavú húževnatosť. Napriek bolestiam trénoval aspoň povinné cviky.“

Práve v nich sa stal aj v Squaw Valley doslova kráľom. Vo voľnej jazde bol domáci miláčik David Jenkins lepší... Aj striebro bolo však v danej chvíli nadmieru sladkou odmenou.

„Dôležité je, aby si človek vedel zložiť účet sám pred sebou. A to najmä vo chvíľach, keď sa práve „nemá rád“,“ tvrdí Karol Divín, ktorý sa o dva roky neskôr stal aj vicemajstrom sveta.

Na svojej tretej olympiáde v rakúskom Innsbrucku 1964 skončil tesne pod stupňami víťazov – štvrtý. Mal však výnimočného nasledovníka...

SLOVENSKÉ VRCHOLY NA ZOH

ZLATO

ONDREJ NEPELA – Sapporo 1972

STRIEBRO

KAROL DIVÍN – Squaw Valley 1960

BRONZ

JOZEF SABOVČÍK – Sarajevo 1984

4. MIESTO

KAROL DIVÍN – Innsbruck 1964

5. MIESTO

KAROL DIVÍN – Cortina d'Ampezzo 1956

8. MIESTO

ONDREJ NEPELA – Grenoble 1968

9. MIESTO

AGNESA WLACHOVSKÁ,
PETER BARTOSIEWICZ – Innsbruck 1964

10. MIESTO

MARIÁN FILC – Grenoble 1968

TRI ÚČASTI NA ZOH

KAROL DIVÍN: Cortina d'Ampezzo 1956 – 5., Squaw Valley 1960 – 2., Innsbruck 1964 – 4.

ONDREJ NEPELA: Innsbruck 1964 – 22., Grenoble 1968 – 8., Sapporo 1972 – 1.

ZLATO 1972: ONDREJ NEPELA

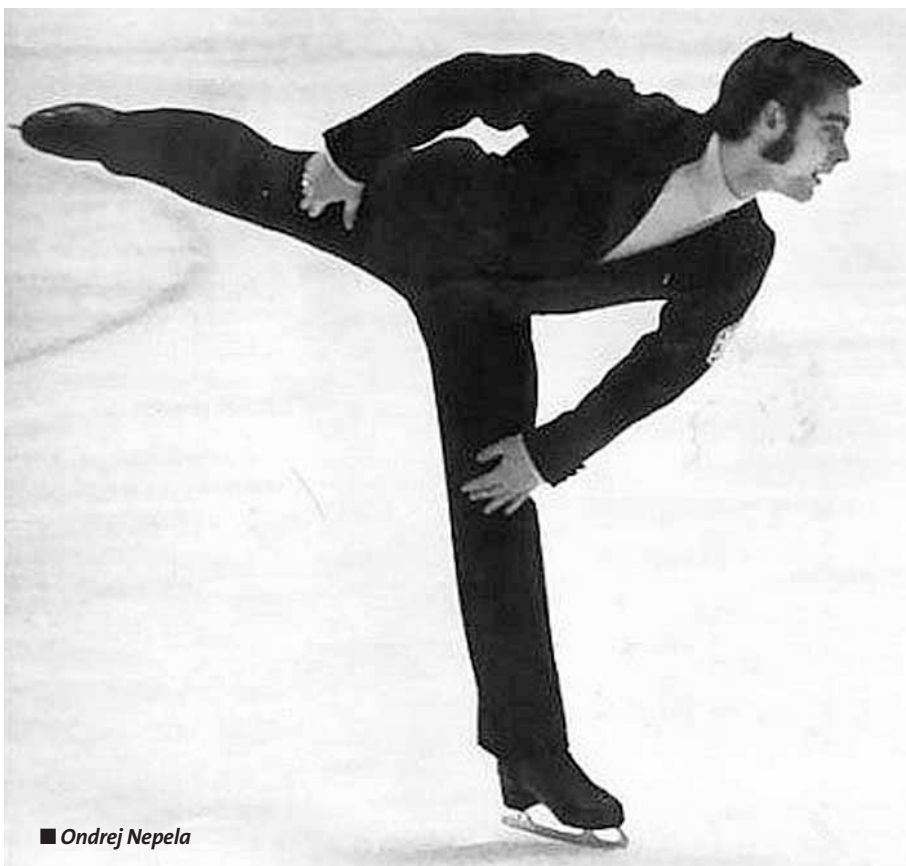
Druhá polovica päťdesiatych rokov, nasledujúca dekáda šesťdesiatych a úvod sedemdesiatych rokov boli pre slovenské krasokorčuľovanie najúrodnejšie. Popularita tohto športu rástla. Vrcholné súťaže sa stali pre tisíce rodín pred televíznymi obrazovkami priam magnetom.

Najmä, keď Ondrej Nepela (nar. 22. januára 1951 v Bratislave) už dva roky po poslednom Divínovom bronz na ME prebral na európskom šampionáte 1966 v Bratislave jeho medailovú štafetu.

Na ZOH v Innsbrucku, kde Divín končil, sa v trinástich rokoch najmladší a najľahší účastník ZOH Nepela ešte márne pokúšal o trojitého salchowa. Skončil na 22. mieste, tretí od konca. Ani vo francúzskom Grenobli 1968, kde oslnila Češka Hana Mašková, sa na stupne víťazov nezместil – skončil ôsmy. Potom sa však začala jeho zlatá éra. V rokoch 1969 – 1973 získal v sérii päť titulov majstra Európy, ku ktorým v rokoch 1971 – 1973 pridal tri tituly majstra sveta, ten posledný pri rozlúčke s amatérskym ľadom na MS v Bratislave. Ale najcennejší Nepelov triumf bol olympijský v Sappore 1972. Prvý a dodnes jediný triumf Slováka na ZOH...

„Krasokorčuľovaniu som venoval takmer všetok svoj čas. Učil som sa od všetkých osobností, ktoré boli na ľade aj mimo neho. Bola to škola pre celý môj život,“ povedal aj po víťazstve v Japonsku krehký a zraniteľný Ondrej Nepela.

Po povinných cvikoch mal značný náskok, ale vo voľných jazdách ho súper nahaňali ako dostihového koňa. Žreb mu v Sappore prisúdil sedemnástku – posledné štartové číslo. Rus Sergej Četveruchin, odveký rival, išiel vynikajúco. Američania takisto. Len Francúz Patrick Pera spadol pri trojitom Salchowovom skoku. A On-

■ Ondrej Nepela

Trénerská medaila Skotnickému

Úspešnejší boli v minulosti Slováci na ZOH aj v úlohe trénerov. Martin Skotnický mal dokonca v Albertville 1992 svojich zverencov francúzskych súrodencov Duchesnayovcov na stupňoch víťazov. Získali striebro. Ďalší Skotnického zverenci Fíni Rahkamová s Kokkom boli o dva roky neskôr v Lillehammeri štvrtí. Hilda Múdra priviedla Juhoslovanuku Sandru Dubravčičovú do prvej desiatky na ZOH 1980 v Lake Placide a Ondrej Nepela na ZOH 1988 v Calgary Claudiu Leistnerovú z NSR na šieste miesto.

drej ho mal hneď na začiatku voľnej jazdy, do ktorej nastupoval s obrovským, prakticky nedorozhodným náskokom z brilantne zvládnutých povinných cvikov. V hale Makomanai ho však zvládol, na rozdiel od Innsbrucku, perfektne. Lenže po páde pri trojitom rittbergerovi hľadisko len zašumelo. „Pád ma zaskočil,“ priznal sa po pretekoch. „Na tréningoch som s ním vôbec nemal problémy.“

Našťastie, spamätala sa dostatočne rýchlo. Od rozhodcov dostal za technickú hodnotu sedemkrát 5,8, raz 5,9 aj 5,7. Za umelecký dojem takisto sedemkrát 5,8 a dva razy 5,7. Súčet známok vyznel jasne pre zverenca trénerky Hildy Múdrej. Tej sa ešte dlho po pretekoch krátil dych a pletla reč. Emócie boli obrovské. Veľa spolu prežili. Od malička kriesila jeho talent, poznala jeho túžby aj zábrany. „Bol veľmi pracovitý. Mal trpezlivosť na povinné cviky a zdokonalil sa aj vo voľnej jazde.“ Meno Nepela si v ten večer ľahko pamätali Japonci, aj vtedajší predseda MOV Avery Brundage.

„Dobry to bol syn... Najlepší...“ spomínala bolestne po rokoch v malom byte v Dúbravke na svojho Ondriku jeho mama. Pomalý tok reči ostal visieť vo vzduchu. Nikdy sa nevyrovnala s jeho predčasným skonom 2. februára 1989 v nemeckom Manneheimu po zdravotných komplikáciách spôsobených AIDS. Rok predtým priviedol Nemku Claudiu Leistnerovú v Prahe k titulu majsterky Európy. Dažďové kvapky stekali po obluku rovnako výdatne ako slzy po lícach jeho matky. Vyzerala unavená životom, ale nezabudla pripomenúť: „Tá socha na štadióne, ved' to ani nie je on. Vôbec som ho nespoznala...“

Stopy, ktoré zanechal v histórii slovenského športu sú však nespochybniteľné. Vďaka olym-

pijskému zlatu, trom titulom majstra sveta a piatim titulom majstra Európy Ondreja Nepelu v roku 2000 posmrtné zvolili za Slovenského športovca 20. storočia.

BRONZ 1984: JOZEF SABOVČÍK

V zámorí dostal prezývku Jumping Joe. Právom. Skokanský bol Jozef Sabovčík (nar. 4. decembra 1963 v Bratislave) z trojice našich krasokorčuľarských medailistov najtalentovanejší. Lenže práve častá záťaž odrazov a dopadov z neho urobila bežmála invalida.

„V kolene mu vystreľuje bolesť,“ vysvetľovala jeho trénerka Agnesa Búřilová a zapalujúci si jednu cigaretu od druhej odbíjala „nálety“ ďalších členov výpravy. Bolo to na MS 1986 v Ženeve. Na poslednom šampionáte, na ktorom Jozef Sabovčík štartoval. Práve kvôli túlavým myšľám úlomkov chrupavky, ktoré sa mu premávali v kolene ako na korze, prišiel dvojnásobný majster Európy (1985 a 1986) aj o poslednú možnosť získať medailu na svetovom šampionáte. Namiesto exhibičného turné po Austrálii putoval už o dva mesiace v Prahe pod skalpel.

Dva roky predtým cítil chvenie v inej časti tela. Na voľnú jazdu na ZOH 1984 v Sarajeve nastupoval ako posledný zo všetkých štartujúcich. So stiahnutým žalúdkom, s obavami z deficitu v tréningu. Ale keď hneď v úvode zvládol najlepší trojitý axel na ZOH, jeho jazda dostala krídla. Traja z deviatich rozhodcov ho zaradili dokonca na druhé miesto. Ale aj výsledný bronz za superhviezdami Američanom Scottom Hamiltonom a Kanadanom Brianom Orserom bol nečakaným krásnym prekvapením.

„Často som počul, že mám potenciál na do-

siahnutie úspechov. Často som počul aj to, že by som mal ešte tvrdsie trénovať. Ale bez radosti zo skákania by som skončil len ako robot na ľade,“ priznal Sabovčík s odstupom času.

Tešili ho čisté trojité skoky. Napokon dodnes si na ne trúfne, hoci má už 45 rokov. Na ME 1986 v Kodani dokonca ako prvý v súťaži zvládol aj skok so štvoritou rotáciou. Po druhom titule majstra Európy však prišiel po svetovom šampionáte v Ženeve predčasný koniec kariéry. Nadviazal na ňu až po čase na profesionálnej báze. Najskôr v Kanade po stretnutí s Tollerom Cranstonom a následne v USA, kde žije, trénuje a stále vystupuje. V rámci otváracieho ceremoniálu ZOH 2002 v jeho bydlisku v Salt Lake City patril s krasokorčuľarskou kreáciou ako „Oheň“ k jeho protagonistom. Okrem toho bol aj ataše slovenskej olympijskej výpravy.

Jozef Sabovčík je dodnes našim posledným medailistom na ZOH v krasokorčuľovaní. Od jeho nečakaného bronzu uplynulo už vyše 25 rokov...

DRUHÝ SLED

Okrem troch medailistov malo Slovensko aj ďalších vynikajúcich krasokorčuľiarov, ktorí sa na olympijskom ľade nestratili. Už v Innsbrucku sa dostali do prvej desiatky (na 9. miesto) v súťaži športových dvojíc Agnesa Wlachovská-Búřilová a Peter Bartosiewicz. Rovnako o štyri roky neskôr v Grenobli už nebohý Marián Filc. Brat súčasného trénera hokejistov SR skončil desiaty. Peter Bartosiewicz s novou partnerkou – mladáčkou Lianou Drahou tam obsadili 12. miesto. Po Nepelovom víťazstve štartoval v Innsbrucku 1976 súčasná trénerka Eva Đurišinová-Križková (19. miesto), no po Sabovčíkovom bronze a účasti rodáka z Nových Zámok Karola Foltána (v tanečnom páre s Holou v Sarajeve 1984 na 13. mieste) sa ďalší slovenský krasokorčuľiar objavil na ZOH až o štrnásť rokov v Nagane. Róbert Kažimír však v kvalifikácii obsadil až 26. miesto a do finále nepostúpil. V Salt Lake City 2002 skončili súrodenci Oľga a Jozef Beständigovci v športových dvojiaciach na 17. mieste, Zuzana Babiaková ešte o štyri priečky nižšie. Ale v Turíne malo Slovensko opäť krasokorčuľarsky pôst. Ešteže vo Vancouveri ho prerušil minimálne Ivana Reitmayerová.

Krasokorčuľovanie má v histórii slovenského olympizmu ešte stále punc úspešného športu. Tri medaily „postavili“ skvelú tradíciu. Žiaľ, už čoraz viac zapadá prachom... STANO ŠČEPÁN
FOTO ARCHÍV SZTK – MÚZEA TK V SR

■ Jozef Sabovčík

ZIMNÉ OLYMPIJSKÉ VRCHOLY SLOVÁKOV PRED ZOH 2010:
SNOWBOARDING

Dvaja jazdci – jedna medaila

Reprezentanti len troch zimných športov na Slovensku sa zatiaľ môžu pochváliť ziskom olympijskej medaily: ľadového hokeja, krasokorčuľovania a – snowboardingu. V Turíne 2006 sa o historicky prvý medailový zápis samostatného Slováka na ZOH postaral ziskom striebra v snowboardkrose Radoslav Židek.

K premiére snowboardingu na ZOH došlo až v japonskom Nagane v roku 1998. Na štarte bola aj Slovenka Jana Šedová. Vícemajsterka sveta sa však v naganskej hmle nepresadila, preteky v obrovskom slalome nedokončila. O štyri roky neskôr v americkom Salt Lake City Bratislavčanka súťažila v paralelnom obrovskom slalome a pripísala si 14. miesto. V Turíne 2006 bol na štarte olympijských snowboardových súťaží slovenský zástupca aj do tretice. Tentoraz ženu vystriedal muž – Žilinčan Radoslav Židek (narodený 15. októbra 1981). Šedová sa pod olympijskú vlajku vrátila ako jeho trénerka.

Úvodný paralelný obrovský slalom v Židekovom podaní bol katastrofou. Až 27. miesto znamenalo pozíciu úplne na chvoste štartového poľa. Pravda – toto nebola „jeho“ disciplína. Rovnako biedne to však vyzeralo aj na začiatku jeho obľúbeného snowboardkrosu. V prvej kvalifikačnej jazde skončil posledný! Našťastie, v úvodnej fáze kvalifikácie krosu sa idú dve jazdy a pre postup je rozhodujúca lepšia z nich. Druhú Židek zvládol v deviatom najlepšom čase a postúpil. A potom začal jazdiť ako diabol. V osemfinále aj vo štvrtfinále išiel od začiatku na čelo kvarteta jazdcov a štýlom štart – cieľ jasne zvíťazil.

Keď Rado postúpil do finálovej štvorice, bolo jasné, že prinajmenšom vyrovná slovenské maximum v ére samostatnosti na ZOH – štvrté miesta biatlonistky Sone Mihokovej i štafety biat-

lonistiek z Nagana 1998. Židekovými finálovými súpermi boli Američan Seth Wescott, Francúz Paul-Henri Delerue a Španiel Jordi Font. Vo finále Rado vyskúšal taktiku z predošlých úspešných jazd a raketovým štartom sa hneď dostal na čelo. V našom tábore hneď nastalo obrovské vzrušenie – veď sa jasne črtala historická prvá zimná olympijská medaila pre samostatné Slovensko!

Wescott sa stále držal tesne za Židekom a čakal na jeho chybu. Dočkal sa. Zhruba v polovici trate v jednej zákrute Rado v mäksom snehu príliš pribrazil, Američan sa dostal pred neho a vedenie si udržal až do cieľa. „Vyhral len vďaka mojej chybe. V jeho prospech zahralo, že nemám toľko skúseností ako on. Keby som nespravil chybu, vďaka ktorej ma na jednom úseku prebehol, neverím, že by ma zdolal. Ale klobúk dolu pred ním,“ komentoval Židek rozhodujúci moment, ktorý ho pripravil o zlato. Ale aj striebro bolo nečakané a fantastické! Dovtedy málo známy chlapec sa zrazu stal celebritou. „Odkedy som prešiel cieľom a všetci sa na mňa vrhli, celý týždeň som sa tam už nezastavil. Bolo to tam hektické, chaotické a veľmi intenzívne,“ priznal.

Historická medaila Radovi Židekovi vyniesla aj titul slovenského športovca roka 2006. Žiaľ, ďalší kov z iných významných súťaží k nej dodnes nepridal. A je otázne, či ho po operáciách kolena bude obhajovať na ZOH 2010...

TEXT A FOTO LUBOMÍR SOUČEK

Židekova jazda snov

Radoslav Židek: „Olympijský kros v Bardonecchii spíňal všetky parametre jazdy snov. Z každej stránky. Jednak tá trať bola taká, akú predtým nikto nikdy nevidel, ani nepostavil. Bola fantastická. Ale podobne skvelá bola aj moja finálová jazda. Tú môžem nazvať jazdou snov, aj keď som v nej spravil jednu chybu, ktorá ma stála zlato.“

Veľké veci stavíme z bezchybných maličkostí

www.matador.sk

Nordicca

Stvorí dokonalú zimnú pneumatiku znamená spojiť do harmonického celku obrovské množstvo do seba zapadajúcich bezchybných maličkostí.

S použitím sofistikovaných technológií vám prinášame dokonalosť vo forme pneumatiky Nordicca s mimoriadnym záberom na snehu, výbornou prínavosťou na mokrom povrchu a dôrazom na bezpečnosť.

Matador
LEADING THE WAY

iq www.piterozumne.sk

BRITSKÝ POP

TALIANSKY ÚČES

NEMECKÁ PRESNOŠŤ

SLOVENSKÝ

www.zlatybazant.sk

SVETOVÉ SLOVENSKÉ PIVO

SLOVENSKÉ ŠPORTOVÉ DYNASTIE

REITMAYEROVCI (HOKEJ, LYŽOVANIE, KRASOKORČUĽOVANIE)

Z ľadu na svah a späť na ľad

Tri pokolenia, tri športy. Všetko zimné. Ľadový hokej, zjazdové lyžovanie a krasokorčuľovanie. Vďaka poslednému sa rod Reitmayerovcov v tretej športovej generácii dočká aj olympionika. Tínedžerka Ivana Reitmayerová vyjzdila na marcovom svetovom krasokorčuľarskom šampionáte v Los Angeles jednu z prvých slovenských miesteniak na zimné olympijské hry vo Vancouvri 2010. Nemala vtedy ešte ani sedemnásť.

Na začiatku ságy bola tuberkulóza. Ak si chcete predĺžiť život, odšahujte sa čím skôr z Prahy do Vysokých Tatier, poradili lekári **Bedřichovi Reitmayerovi**, ktorý bol v 20. rokoch minulého storočia technickým riaditeľom Banky československých légií, neskôr premenovanej na Legiobanku. Aby renomovaný pražský finančník nemusel bývať v čerstvo dostavanom Szontaghovom sanatóriu v Novom Smokovci, ale zároveň mal doň na skok, kúpil v susedstve „penzáku“ pozemok a nechal na ňom postaviť vilku Vesna, do ktorej sa nasťahoval s manželkou aj s oboma synmi. Jindro vtedy nemal ešte ani tri roky, Zbyňo iba o pol druhu viac. Otec si v nej, žiaľ, dlho nepožil. Pre jeho potomkov sa však Tatry stali štartovacou dráhou športových kariér.

OČARENIE Z „KANADY“

Reitmayer bola a je značka kvality. Aj značka dobrodružnosti. Do športových kruhov ju prvý uviedol **Jindřich Reitmayer**. Najskôr Pán hokejista, neskôr Pán primár.

„**Jindro bol skvelý športovec, ale najmä férový človek,**“ vystavil mu stručnú vizitku **Ján Mráz**, bývalý šéf československého lyžovania a generálny tajomník nezabudnuteľných majstrovstiev sveta 1970 vo Vysokých Tatrách, neskôr aj Slovenského olympijského výboru. „**Veselý, vtipný, vždy optimistický chlap, ktorý každému nezištne pomohol bez otčrčania rúk.**“

V roku 1925 do Vysokých Tatier nečakane zavítala „kanada“: už nie bandy hokej, ale ozajstný, zámorský, so zahnutými hokejkami a pukom. Hokejové majstrovstvá Európy sa

pôvodne mali hrať v Prahe. Po náhlom oteplení ich však preložili na táborský rybník Jordán, a keď odmäk dorazil aj do južných Čiech, odohrali ich na Štrbskom plese a v Starom Smokovci. Tatrancov zachvátil hokejový ošial. Nepochybne aj preto, že šampionát vyhral československý tím. O rok založili hokejový oddiel ŠK Vysoké Tatry a o dva ďalší v Poprade. Po fúzii sa tatranské mužstvo v sezóne 1936 – 1937 ako vôbec prvé slovenské predstavilo aj v celoštátnej československej lige.

Čaru hokeja podľahol aj Jindro Reitmayer. Začal ho hrať ako desaťročný a už pred maturitou na kežmarskom gymnáziu mal miesto na krídle jedného z útokov tatranského tímu, pred ktorým v lige Slovenského štátu končievali len bratislavské mužstvá ŠK a OAP. V sezóne 1941 – 1942 sa v ňom prvý raz stretol so skvelým centrom, zvolenským rodákom **Teodorom Reimanom**, jedným z posledných „obojživelníkov“, ktorého neskôr ešte viac ako hokej preslávil futbal. Mimochodom, hokej nadchol aj Jindrovho brata Zbyňka. Hoci od detstva trpel obrnou, nepoddal sa jej – nechal si zhotoviť dvojité korčule, aby mohol aspoň stáť v hokejovej bránke a chytať.

AŽ DO REPREZENTÁCIE

Bratia Reitmayerovci prežili detstvo vo Vesne, ktorú z vilky na vilu dobudoval **Antonín Drápal**, prevádzkar Chaty pod Rysmi. Zaňho sa ich mama vydala po otcovej smrti. Dobrák od kosti, počas vojny v bunkri v neďalekom lese ukrýval židovské rodiny a vo februári 1945 ho za to gestapo v Liskovej popravilo.

■ **Jindřich Reitmayer** – hokejový reprezentant Slovenska a ČSR.

Keď sa Jindro rozhodol študovať medicínu s predstavou liečiť ľudí z choroby, na ktorú ako tridsiatnik zomrel jeho otec, však ešte žil. Písal sa rok štyridsiaty tretí. Počas štúdií vytvoril s Dodom Reimannom nezabudnuteľnú dvojicu ŠK Bratislava. Vo februári 1946 oboch pozvali aj do čs. hokejovej reprezentácie na jej iba tretí povojnový medzištátny zápas. Československo v ňom v Prahe vyhralo nad Švédskom 3:1 a český krídelník Vladimír Miller v útoku so slovenským duom sa pričínil o jeden z gólov.

„**Srdce mi búchalo, cítil som veľkú zodpovednosť. Vtedy sa písalo, že keď sa Jindro zmocnil puku, brankára zalieval pot. Či to bola pravda, neviem, viem iba to, že som hral s veľkým zanietením až do konca,**“ spomínal **Jindřich Reitmayer** po rokoch v týždenníku Štart.

Zaradili ho aj do širšieho kádra českosloven-

■ **Jindřich Reitmayer so synom Petrom.**

Rodostrom športovej rodiny Reitmayerovcov

PRVÁ GENERÁCIA

■ **JINDŘICH REITMAYER** (1924 – 1993), čs. hokejový reprezentant, hráč HC Tatry a ŠK Bratislava, neskôr tréner, primár tuberkulózneho liečebne v Novom Smokovci, dlhoročný predseda zdravotnej komisie Slovenského výboru Horskej služby ČSZTV, člen zdravotnej komisie lyžiarskeho zväzu a predsedníctva organizačného výboru lyžiarskych MS 1970, otec Petra Reitmayera.

■ **ZBYŇEK REITMAYER** (1923 – 2005), hokejový brankár, brat Jindřicha a otec Zbyňka Reitmayera.

DRUHÁ GENERÁCIA

■ **PETER REITMAYER** (1953), syn Jindřicha, čs. reprezentant v zjazdovom lyžovaní v rokoch 1969 – 1973, neskôr tréner, člen úseku alpského lyžovania slovenského zväzu, s manželkou Ivetou Reitmayerovou

sú rodičmi Ivany a Petra Reitmayerovcov.

■ **ZBYŇEK REITMAYER** (1957), syn Zbyňka, čs. dorastenecký reprezentant v zjazdovom lyžovaní 1973 – 1976, ako tréner viedol aj slovenskú reprezentáciu mužov, jeho syn Ivan hrá hokej v mládežníckych súťažiach v USA, dcéra Nina sa venuje plážovému volejbalu.

TRETIA GENERÁCIA

■ **IVANA REITMAYEROVÁ** (1992), slovenská krasokorčuľarska reprezentantka, juniorské MS: 26. (2007), 15. (2008) a 8. miesto (2009), seniorské ME: 2009 – 11. miesto, MS: 2008 – 26., 2009 – 14. miesto (miestenko na ZOH 2010), majsterka SR 2009.

■ **PETER REITMAYER** (1993), slovenský krasokorčuľarsky reprezentant, juniorské MS: 17. miesto (2009), Európsky olympijský festival mládeže: 5. miesto (2009), majster SR 2009.

ského tímu na zimné olympijské hry 1948 v St. Moritz, ale do výberu sa napokon zo Slovákov dostal Len Ladislav Troják, ktorý hral za LTC Praha. Útok **Reitmayer, Reimann, Kočan** bol úderným triom Slovana, ktorý v sezóne 1948 – 1949 skončil v čs. lige prvý raz na druhom mieste (za LTC Praha), čo sa belasým podarilo zopakovať až o jedenásť rokov.

Karol Fako, neskôr center chýrneho útoku so Starším a Černickým na krídlach, práve v nej zažil ligový debut: „Do Prahy sme cestovali na noc v rýchlikovom spacovom vozni. Aby klub ušetril, my s Janom Jendekom, v tom čase náhradným brankárom, sme museli spávať na jednom lôžku. Keď sa o tom dozvedel Reitmayer, ochranca nás, mladých, zareagoval: ‚To hádam nie, veď ty si už náš stabilný hráč?!‘ A odvtedy mi on z vlastných peňazí kupoval samostatné lôžko.“

DOKTOR BOL STARÁ ŠKOLA

V januári 1951 Jindřich Reitmayer spromoval a ešte v tom istom roku v rámci základnej služby nastúpil vo vojenskej nemocnici v Ružomberku. Po dva a pol roku si stadiál do Tatier viezol aj svoju nastávajúcu, Liptáčku **Vierku Šimovú**. „Jindro bol stará škola: pedant a pocitovec. V robote, v športe i v rodine. A veľký dobrák,“ tvrdí jeho manželka, ktorá sa skvele drží aj po osemdesiatke.

Hokej hrával aj po návrate do Tatier, ale už len za smokovský tím, ktorý istý čas aj trénoval. Zbohom mu dal až dva roky po štyridsiatke: na Nový rok 1966.

To už bol chýrnym lekárom. Aj keď ešte nie primárom tuberkulózneho liečebne – chýbala mu totiž stránka knižka.

„Reitmayer bol na ľade vždy všade a taký ostal aj v živote,“ napísal raz športový publicista **Július Psoťka**. „Ja si nespomínam ani na jedinú väčšiu športovú akciu v Tatrách, na ktorej by chýbal,“ potvrdzuje **Ladislav Harvan**, bývalý predseda slovenského lyžovania a kronikár tatranského športu. „Na svetovom lyžiarskom šampionáte 1970 šéfoval lekárskej komisii a skvele koordinoval činnosť vyše stovky

■ Najmladší členovia dynastie - krasokorčuliari **Peter Reitmayer mladší** a **Ivana Reitmayerová** s mamou-trénerkou **Ivetou** (vpravo) a s rozhodkyňou **Adrianou Domanskou**.

zdravotníkov. Vyhľadávali ho všetci tatranskí vrcholoví športovci.“

Dlhé roky viedol zdravotnícku komisii Horskej služby a sám sa zúčastnil na stovkách záchranných akcií. Len raz povedal nie: keď ho koncom 60. rokov horolezci vábili na Nanga Parbat, na vôbec prvú slovenskú expedíciu na himalájsku osemtisícovku. Podakoval sa im: „To je na pridloho, aj rodina má na mňa právo.“

ZO SYNA NÁDEJNÝ LYŽIAR

„Aj zo mňa chcel mať hokejistu,“ priznáva jeho syn **Peter Reitmayer**. „V Smokovcoch však nebol umelý ľad a vozíť ma trikrát do týždňa poobede na tréning do Popradu otec nestíhal, lebo ako lekár mal kopu povinností. Napokon s ťažkým srdcom odsúhlasil, že sa budem venovať zjazdovému lyžovaniu, hoci vo Vysokých Tatrách naň nie sú také ideálne terény ako na bežecké. Po vyučovaní som sa zubačkou vyviezol na Hrebienok, odlyžoval si a keď nebol odmäk, stíhol som ešte aj zahrať si hokej na prírodnom ľade na futbalovom ihrisku pod Penzákom.“

Petra Reitmayera pokladali experti na prelome šesťdesiatych a sedemdesiatych rokov za jedného z našich najtalentovanejších zjazdárov. Na II. juniorskom Skiinterkritériu v Špindlerovom Mlyne sa ako jediný z Čechov či Slovákov vklínil medzi rakúskych rovesníkov (v dvojkombinácii skončil tretí, v slalome piaty). Tréner **Jan Vedral** ho povolal do seniorskej reprezentácie, už keď mal šestnásť. Ani nie dva roky po tom, ako mu slalomová žrd, na ktorú nalezťel v tréningovej jazde na Čertovici, prepichla pľúca a museli ho operovať.

Otec začal lúškať metodiku lyžovania, aby mohol synovi aspoň občas poradiť. Neskôr aj matematiku, aby mu pomohol dohnať, čo zameškal na popradskom gymnáziu, kým cestoval s lyžami po svete. Reitmayer senior mal v prioritách jasno: Najskôr škola, potom šport.

Partia okolo **Milana Pažouta** a **Miroslava Sochora** ako vôbec prvá dostala dva roky pred zimnou olympiádou 1972 možnosť celoročne sa pripravovať na snehu. V širšom olympijskom kádri figuroval aj Peter.

Do Sappora sa však napokon nedostal žiaden československý zjazdár. Na rozdiel od grenoblianskych ZOH 1968 ani s kolenom laborujúci Pažout, štvornásobný akademický majster sveta, ktorý ako prvý Slováč jazdil preteky Svetového pohára.

SPLNENÝ SEN: HAHNENKAMM

„Financie na letnú prípravu na ľadovcoch boli iba dva roky, potom sa to vrátilo do starých koláží,“ spomína **Peter Reitmayer**. „V sedemdesiatom treťom som v reprezentácii skončil. Ešte predtým som si však splnil sen a zišiel som slávny kitzbühelský Hahnenkamm. Nikdy nezabudnem: bol to 33. ročník legendárneho zjazdu a vyhral ho Švajčiari Collombin pred svojím krajanom Russim.“

Súťažne lyžoval až do roku 1977. Po dvoch rokoch v banskobystrečke Dukle takmer dve desaťročia pôsobil ako lyžiarsky tréner v Košiciach. Na troch svetových zimných univerziádach po sebe (Zakopané 1993, Jaca 1995 a Muju 1997) bol hlavným trénerom slovenskej zjazdárskej reprezentácie.

Naučil lyžovať stovky detí, ďalším desiatkam radami pomohol, aby sa dostali medzi domácu špičku, ale jeho štyri vlastné medzi nimi nefigurujú. „Na svoje deti som nemal nervy,“ smeje sa. „Na lyžiach, aj to zásluhou môjho otca, vie jazdiť len najstaršia dcéra Petra. Dokonca aj na vodných. Ona bola vševvedko: venovala sa gymnastike, atletike a napokon hrávala futbal za prvoligovú Olympiu Košice. Paula to v športovej gymnastike dotiahla na žiacku majsterku Slovenska, ale potom si zlomila nohu a mala po kariére.“

NOVÝ ŠTEP JE KRASO-ŠTEP

Druhým Petrovým manželstvom sa škála športov ságy rodu Reitmayerovcov rozšírila o ďalší. Zimný a ľadový: krasokorčuľovanie. „To je najmä Ivetina zásluha,“ pripomína **Peter** manželkin väčšinový podiel. „V čase, keď **Ivana** a **Peter** začínali korčuľovať v košickom **Kraso Centre**, v ktorom **Iveta** pôsobila ako trénerka, ja som veľa času trávil v Tatrách, kde som robil rodinný penzión.“

■ **Peter Reitmayer** - zjazdársky reprezentant ČSSR.

Ivana sa odmala motala pri mame a cupitala okolo mantinelu. Prvé korčule však dostala „až“ pod päť sviečok. Podobne ako jej o štrnásť mesiacov mladší brat Peter. O zopár rokov bolo zrejme, že z košických súrodencov sa vyvrubujú talenty, akých je u nás málo. Vtedajší šéf slovenského krasokorčuľovníka Jaroslav Burian ich aj s mamou zlákal lepšími podmienkami do Bratislavy.

Od októbra 2004 žije v hlavnom meste celá rodina. Pokope je však zriedka.

Iveta Reitmayerová, pôvodom Prešovčanka, vedie kočovný život. Na prelome storočí dva roky aj s deťmi pôsobila ako trénerka blízko severného polárneho kruhu, v islandskom Akureyri, neskôr v anglickom Milton Keynes. Na Islande boli všetci traja aj toto leto, predtým u Jozefa Sabovčíka v americkom Salt Lake City, v nemeckom Oberstdorfe, medzitým a aj potom na severe Moravy...

Ivana Reitmayerová naznačila svoje ambície už 15. miestom na juniorskom svetovom šampionáte 2008, šokovala však najmä debutom na tohtoročných seniorských majstrovstvách Európy v Helsinkách. V 16 rokoch skončila v krátkom programe šiesta a celkovo jedenásta – všetky pred ňou mali najmenej osemnásť.

Nešlo o náhodu: o necelé dva mesiace obsadila na majstrovstvách sveta v Los Angeles 14. miesto v osobných bodových rekordoch vo všetkých troch častiach súťaže (krátky program 52,98, voľná jazda 94,43, celkovo 147,41) a vybojovala si miestenko na zimnú olympiádu 2010. Podala ešte lepší výkon ako na ME – predbehol ju len šesť Európaniek.

FLAMENCO, ČO DÁVA KRÍDLA

Reitmayerová je stelesnená spoľahlivosť, zhodli sa po minulej sezóne médiá.

„Ivana je poctivejšia a cielavedomejšia, ale talentovanejší je Peter,“ myslí si otec. To isté hovoria aj odborníci. Dokonca aj sama Ivana: „Vo svojom veku je Peter ďalej, než som bola ja.“

Kto o tom pochyboval, toho Peter presvedčil 2. septembra na ružinovskom ľade v domácom súboji o právo štartu na svetovej kvalifikácii na vancouverské ZOH 2010 v nemeckom Oberstdorfe. Hoci má len 16 rokov a ešte tri sezóny môže štartovať medzi juniormi, s výnimkou axla ovláda všetky skoky v trojitej podobe a prvý raz v kariére vyhral nad osem rokov starším, v Kalifornii trénujúcim kyjevským rodákom Igorom Macypurom. „V tomto flamencu sa cítim nesmierne dobre,“ tešil sa po voľnej jazde.

Na tribúne mu držala palce aj jeho čiperná babka. „Macypura vie iste jazdiť aj lepšie, ale dnes mal pevnejšie nervy náš Peter,“ skonštatovala. „Škoda, že sa toho nedožil môj manžel. Pravdaže, bol by radšej, keby vnuk hral hokej, ale uznával všetky športy. Čo sme sa my spolu nasledovali televíznych krasokorčuľarských prenosov...“

Súrodenecký pár už raz reprezentoval Slovensko na zimnej olympiáde (športová dvojica Oľga a Jozef Beständigovci v Salt Lake City 2002). Tentoraz by však šlo o štart súrodencov v dvoch sólových súťažiach, a to by bol unikát.

MARIÁN ŠIMO

FOTO ARCHÍV PETRA REITMAYERA st. (3), TASR (1), LUBOMÍR SOUČEK (1)

■ Ivana Reitmayerová - krasokorčuľarska reprezentantka Slovenska.

Spoločnosť Toshiba odporúča systém Windows Vista® Home Premium.

- SATELLITE A500-132
- DVOJJADROVÝ PROCESOR INTEL® CORE™2 DUO P8700
- PRVOTRIEDNY DIZAJN
- ŠPIČKOVÁ GRAFICKÁ KARTA S HD ROZLIŠENÍM:
 - ATI MOBILITY RADEON™ HD 4650
- VYNIKAJÚCI ZVUK:
 - VSTAVANÉ REPRODUKTORY HARMAN KARDON®

Viac informácií: www.toshiba-slovenska.com

Dodávateľ Slovenského olympijského výboru a Slovenského olympijského tímu Vancouver 2010.

TOSHIBA
Leading Innovation >>>

... pretože výsledok je dôležitý.

- Výkonnosť
- Koncentrácia
- Odolnosť
- Zrak
- Imunita

Váš pracovný deň má viac než
8 hodín, potrebujete nesustále sústredenie,
pracujete naplno a občas pod stresom,
pretože výsledok je dôležitý.
Práve pre Vás je určené

CALIBRUM[®]
PROFI

Všetchny obsah

PRVÝ MULTIVITAMÍN VYVINUTÝ PRE DLHODOBÚ VÝKONNOSŤ

www.calibrumprofi.sk

Stretnutie s obrom

Postrehy z návštevy sídla a tréningového centra Olympijského výboru USA v Colorado Springs i z mediálneho summitu USOC v Chicagu pred ZOH 2010

Na prelome augusta a septembra som mal vďaka výmennému programu Olympijskej solidarity MOV možnosť stráviť tri týždne v USA. Prvé dva týždne som v sídle Olympijského výboru USA (USOC) stážoval na jeho mediálnom oddelení a býval som v Olympijskom tréningovom centre v Colorado Springs. Zvyšný týždeň som strávil v Chicagu, kde sa konal štvordňový veľký mediálny summit US Olympic Teamu 2010, zameraný na zimné olympijské a paralympijské hry vo Vancouvri. Dovoľte mi podeliť sa o niektoré postrehy.

Stretnut som sa s obrom – tak sa dá stručne vyjadriť môj celkový dojem z finančne i vplyvom najmocnejšieho národného olympijského výboru (NOV) na svete.

★ ★ ★

USOC funguje takpovediac ako veľká firma a (napriek nedávne výraznému prepúšťaniu v dôsledku krízy) zamestnáva takmer štyristo ľudí. Má najrozsiahlejší vlastný marketing na svete a dostáva mamutí podiel z marketingového TOP-programu MOV i z predaja vysielacích práv na OH/ZOH. Vďaka tomu, že väčšina týchto peňazí pochádza od amerických korporácií, inkasuje USOC zo spoločného „koláča“ viac peňazí, ako všetky ostatné NOV sveta dovedna! Okrem toho čerpá výdatne aj z darov, ktoré občania USA hojne poukazujú Teamu USA napríklad priamo cez webovú stránku USOC. Jej prostredníctvom si verejnosť môže aj kupovať rozmanité olympijské suveníry.

USOC sídli priamo v areáli svojho **Olympijského tréningového strediska** (OTC - na snímke) v dvojtisícovej výške **Colorado Springs**. V areáli majú svoje vlastné budovy aj niektoré národné športové federácie (aj paralympionici), ktoré USOC do značnej miery zastrešuje. Súčasťou OTC sú aj rozsiahle parkovacie plochy, vlastná benzínová pumpa s umyvárkou áut (!), ale aj **návštevnícke centrum s Americkou olympijskou sieňou slávy**, obchodom s olympijskými suveníromi, aj s pošťou. Toto centrum počas roka navštívia tisíce turistov, ktorých sprevádzajú po areáli dobrovoľníci.

Samotné tréningové stredisko je impozantné a komplexné. Jeho súčasťou sú aj diagnostické a rehabilitačno-regeneračné pracoviská a hlavne športoviská – dva bazény a rôznorodé tréningové haly (na zápasenie, vzpieranie, gymnastiku, džudo, atď.). Trochu mimo areálu je ešte aj jeden z najrýchlejších velodrómov sveta. Na ilustráciu „rozmeru“ OTC stačí, keď poviem, že ubytovacie kapacity a jedáleň s výbornou stravou

môžu v čase najväčšieho návalu zvládnuť pobyt vyše štyroch stovák športovcov a ich trénerov! OTC leží dosť „od ruky“ a mimo centra pokojného a rozťahaného mesta, takže športovci nemajú okolo seba rozmanité lákadlá (len internet, televíziu a požičovňu DVD) a môžu sa plne koncentrovať na prípravu. Ďalšie dve podobné centrá vlastní USOC v kalifornskej **Chula Viste**, kam chodí pravidelne trénovať komárňanský štvorkajak a v zimnom stredisku **Lake Placid**. Čo by sme my na Slovensku dali aspoň za jedno menšie!

★ ★ ★

Na ilustráciu nepomerne väčších amerických pomerov naznačí niečo z mojej odbornosti – obsah mojej pracovnej náplne styku s médiami, public relations a celej publikačnej činnosti vykonáva na USOC štrnásť ľudí! Samozrejme, robia ešte aj iné veci a veľkosť svetovej športovej veľmoci číslo jeden s 300 miliónmi obyvateľov predurčuje aj úplne iný rozmer ich činnosti. Napríklad zatiaľ čo Slovensko má v kategórii printových a webových médií (vrátane fotografov) na ZOH vo Vancouvri kvótu 20 akreditácií, USA má kvótu 483!

Ešte ďalšie čísla: **mediálny summit k ZOH a paralympijským hrám 2010 vo Vancouvri** chystal na USOC takmer rok štáb zhruba 30 ľudí a na štvordňový summit v Chicagu prišlo vyše 80 športovcov a trénerov (na snímke z tlačovky šesť hokejistiek USA), ktorí čelili záujmu takmer troch stovák novinárov. Absolvovali tlačové konferencie, okrúhle stoly a niektorí až desiatky rozhovorov, k tomu ešte separátne fotografovanie aj filmovanie pre rôzne skupiny médií. Ďalší športovci, ktorí v tom čase trénovali v zahraničí (z elitných predovšetkým zjazdárka Lindsey Vonnová), alebo mali súťaže, odpovedali novinárom na dialku prostredníctvom telekonferencií.

Summit v Chicagu (podobne organizuje USOC už od roku 1988) bol prvý raz spojený s ďalšími veľkými podujatiami – so zasadnutím **US Olympic Assembly** (čo je každoročné neformálne stretnutie celej olympijskej rodiny v USA) i so seminárom **Olympic SportsLink** (služi na odovzdávanie skúseností národných športových federácií USA mestám, ktoré sa chcú uchádzať o organizovanie významných športových podujatí). Súbežne rokovalo viacero menších početných orgánov (napr. vedenie Asociácie olympionikov USA, Rada národných športových federácií, atď.). V obrovskom hoteli Palmer House Hilton na účel všetkých podujatí, ktorých prípravu zabezpečoval predovšetkým USOC a na ktorých sa počas štyroch dní zúčastnilo odhadom dohromady asi sedemsto ľudí, vyhradili kompletných päť poschodí, čo znamenalo okolo 50 miestností od malých až po kongresovú sálu! Gigantické...

Finančná sila a obrovské technologické možnosti sa prejavujú aj v tom, čo USOC môže ponúknuť médiám a verejnosti. Počas summitu prezentovali tzv. **USOC Virtual Press Room**, čiže internetovú stránku, prostredníctvom ktorej sa rýchlo a na jednom mieste dostanete k obrovskému množstvu komplexných informácií o amerických športovcoch, fotografií aj videí. Onedlho chystá USOC dokonca spustenie nepretržitého vysielania vlastnej televízie **Olympic TV Network**, ktoré bude dostupné väčšine amerických domácností.

Text a foto ĽUBOMÍR SOUČEK

WINEMAKER'S CUT

limitovaná séria

Vážení priatelia, milovníci dobrého vína.

Ako prví sa dozvedáte o našom najnovšom projekte **WINEMAKER'S CUT**. Ide o nový výnimočný rad vín, s ktorým sa odtiaľ budete stretávať každý rok.

Vína ojedinelej série **WINEMAKER'S CUT** sú odpoveďou na často sa opakujúcu otázku: „Aké víno nám najviac chutí?“ Na to vlastne nemožno uspokojivo odpovedať. Čo niekomu v istej chvíli chutí, vrátane tvorcu vína, je vecou osobných preferencií, ľudskej nálady, ale i ročného obdobia, v ktorom sa víno pije.

Na otázku, ktorá znie: „Aké víno si najviac ceníme?“ je odpoveď priama a jednoznačná. Sú to vína nesúce označenie **WINEMAKER'S CUT** pretože ide o vína najlepšie vyjadrujúce vinárovo dušu, rozum a priestor, z ktorého vzišli.

Vína s našim osobným posolstvom skvelého okamihu, a pritom vína nadčasové. Vína s charakterom, za ktoré sa nebojíme dať kedykoľvek ruku do ohňa.

Vína **WINEMAKER'S CUT** jednoducho vybočujú z radu našich obvyklých vín. Predstavujú to najlepšie, čo v danom roku uvádzame na trh. Dotyk s týmito vínami povznesie, pretože prinesie pozoruhodnosť. Objav, novinku, zvláštnosť prekonávajúcu vysoký štandard.

WINEMAKER'S CUT ponúka nový smer v kvalite, nový rozmer odrôd, novú ukážku špičkových technológií a netušené možnosti terroir, miesta, kde sa narodilo víno. Tak v skratke znie naša vinárska filozofia.

Vinárske Slovensko začalo pátrať po terroir, ktorý pridáva vínu neopakovateľnosť. Naše vína ho už objavili. Terroir ako ojedinelé puto medzi pôdou, jej polohou, klímou, slnkom a majstrovstvom vinohradníka a vinára. Tak chápeme terroir a tak ho vyjadrujú v tej najčistejšej podobe vína.

WINEMAKER'S CUT. Na etikete týchto vín sa onedlho objaví aj označenie Districtus Slovackia Controlatus, potvrdzujúce výnimočnosť, ak chcete urodzenosť pôvodu týchto vín.

Vína **WINEMAKER'S CUT** prichádzajú, aby ponúkli nové pocity, vône a chute, nové nezabudnuteľné zážitky. Víno je nápoj v istom okamihu sám pre seba, nápoj vládca, ale vždy nápoj určený pre ľudí s vytríbenými zmyslami.

Nuž a vína WINEMAKER'S CUT sú pre tých, ktorí radi objavujú hranice vinárskeho poznania. Otvorte trinástu komnatu a objavte svoju túžbu.

Úspešné olympijské festivaly

Poznatky z už vyhodnoteného druhého ročníka Olympijských festivalov detí a mládeže Slovenska

Nový olympijský cyklus v oblasti olympijskej výchovy, ktorého vyvrcholením bude Posolstvo slovenskej mládeže olympijskému Londýnu v roku 2012, odštartoval v máji tohto roku druhým ročníkom Olympijských festivalov detí a mládeže Slovenska (OFDMS). Spoločne ich z iniciatívy Slovenského olympijského výboru vyhlásili Ministerstvo školstva SR, Združenie miest a obcí Slovenska, Slovenská asociácia športu na školách a samosprávne kraje SR. Hoci festivaly sú celoročným projektom, v regiónoch sa v ich rámci najviac podujatí odohralo pred koncom predošlého školského roka, teda v júni. Vďaka tomu bolo možné druhý ročník podujatia už vyhodnotiť.

V porovnaní s vlaňajškom došlo k výraznému pozitívnemu posunu. Nevychádzame len z vyššieho počtu zapojených škôl, ale predovšetkým z nárastu kvality prípravy a samotného priebehu OFDMS v školách a obciach. Teší nás, že vo väčšine prípadov správne pochopili myšlienku spojenia športu s výchovou, vzdelávaním, kultúrou a s formovaním osobnosti mladého športovca v duchu fair play. A to je dobré východisko pre budúce roky! A druhý záměr vyhlasovateľov, spočívajúci v oslovení všetkých zainteresovaných - vedení škôl, starostov obcí a primátorov miest, členov obecných a mestských zastupiteľstiev, predstaviteľov samosprávnych krajov i štátnej správy v školstve - sa podarilo naplniť lepšie ako vlni. Pomoc uvedených subjektov bola nielen morálna, ale predovšetkým materiálna.

Ako veľmi správne sa ukázalo venovanie zvýšenej pozornosti riadeniu OFDMS na úrovni ústredného i krajských štábov. Za hlavné priority sme si v nich postavili propagáciu a predovšetkým metodiku prípravy a uskutočňovania OFDMS. Na to sme využívali všetky dostupné informačné „kanály“. Treba oceniť aj prácu štábov na miestnej úrovni, na ktorých pleciah bolo

hlavné bremeno organizácie OFDMS. Bez stovák týchto nadšencov by sa tento náročný projekt nedal zvládnuť. Patrí im za to úprimná vďaka.

Ide nám predovšetkým o to, aby OFDMS predstavovali komplex výchovno-vzdelávacích a kultúrnych ponúk a aby do nich boli obrazne povedané zapojení všetci žiaci - detmi MŠ začínajúci a stredoškolskí končiaci. To sa však len veľmi ťažko dá obsiahnuť jednodennou olympiádou. To si žiada celoročný program pôsobenia, ku ktorému sa chceme postupne dopracovať. Príklady mnohých škôl však potvrdzujú, že sa to dá. A práve skúsenosti ZŠ Ružindol, Gymnázia Pierra de Coubertin v Piešťanoch, ZŠ Krosnianska v Košiciach, ZŠ Ing. Kožucha v Spišskej Novej Vsi, ZŠ Školská v Michalovciach a mnohých ďalších, chceme využiť na postupné napĺňanie zmyslu OFDMS.

Olympiády na konci školského roka sú „len“ vrcholom pomyslenej pyramidy. Slovo „len“ myslím, samozrejme, v uvodzovkách. Ak je totiž takéto podujatie pripravované s plnou zodpovednosťou, môže iba znásobiť celoročné úsilie nadšencov olympizmu, v deťoch a mládeži zanechať pozitívne dojmy na celý život. A mnoho

Vynikajúce podujatia

Prezident SOV František Chmelár na slávnostnom vyhodnutí OFDMS 2009 konštatoval, že na celom Slovensku sa v rámci festivalov uskutočnilo mnoho vynikajúcich podujatí. „Tento ročník festivalov bol veľmi úspešný. Sumárne čísla ešte nie sú definitívne, pretože Prešovský kraj do uzávierky nezaslal vyhodnotenie, ale do OFDMS sa v tomto roku zapojilo prinajmenšom okolo päťsto materských, šesťsto základných a okolo tristo päťdesiat stredných škôl, plus ďalšie špeciálne školy. Dosiahli sme teda to, čo sme chceli - aktívnu účasť množstva detí a ich prítiahnutie k športovaniu.“

mladých ľudí môže motivovať k vyšším športovým cieľom, napríklad k snahe prebojovať sa raz na skutočnú olympiádu. A práve preto je dôležité veľmi precízne a bez štipky formalizmu pripravovať olympijské ceremonie s celou tradičnou symbolikou, akú poznáme z veľkých olympiád.

Mnohé z týchto podujatí majú svoje tradície - či už sú to olympiády materských škôl, alebo regionálne olympiády malotriedok, základných a stredných škôl. Takými sú napríklad Spišské hry, Piešťanské hry, Tatranská letná olympiáda, olympiáda MŠ a ZŠ v Šahách, olympiáda MŠ v Smižanoch a mnohé ďalšie. Ich prínos k rozvoju olympizmu je nesporný. V budúcich rokoch nám však pôjde o skĺbenie týchto regionálnych podujatí so školskými. Mali by byť akousi ich nadstavbou, „čerešničkou na torte“ skutočným sviatkom športu a olympizmu v regióne. V celoštátnom meradle túto funkciu v uplynulom ročníku plnila celoštátna olympiáda stredoškôľ SR Gaudeamus Igitur, zorganizovaná v júni v Trnave.

ANTON JAVORKA,
predseda ústredného štábu OFDMS

Pohár prezidenta SR pre Trenčiansky kraj

Pohár prezidenta SR za najlepšie organizované OFDMS v roku 2009 odovzdal prezident SR **Ivan Gašparovič** na vyhodnutí 16. septembra v Bratislave zástupcovi **Trenčianskeho samosprávneho kraja Františkovi Koroncziemu (na snímke Jána Súkupa/Štartfoto)**. Trenčiansky kraj získal celkovo najlepšie hodnotenie po sčítaní poradí krajov v jednotlivých hodnotených kategóriách (materské, základné a stredné školy) a bol prvý aj samostatne v kategóriách MŠ a ZŠ. V kategórii stredných škôl bol najlepší Trnavský kraj. Najlepších organizátorov festivalov v jednotlivých kategóriách vyhlásili aj v rámci všetkých krajov (s výnimkou Prešovského, ktorý nedodal podklady) a na vyhodnutí ocenili aj najaktívnejších pedagógov.

Celkové hodnotenie krajov (Pohár prezidenta SR): 1. Trenčiansky kraj 6 (súčet umiestení), 2. Trnavský kraj 9, 3. Košický kraj 10, 4. Nitriansky kraj 11, 5. Banskobystrický kraj 12, 6. Bratislavský kraj 1. **Výsledky krajov v SR v jednotlivých kategóriách - materské školy:** 1. Trenčiansky kraj 29,18 %, 2. Košický kraj 24,71 %, 3. Banskobystrický kraj 19,08 %, 4. Nitriansky kraj 14,14 %, 5. Trnavský kraj 13,01 %, 6. Bratislavský kraj 6,37, **základné školy:** 1. Trenčiansky kraj 47,00 %, 2. Košický kraj 31,34 %, 3. Trnavský kraj 30,19 %, 4. Nitriansky kraj 14,96 %, 5. Banskobystrický kraj 14,18 %, 6. Bratislav-

ský kraj 7,69, **stredné školy:** 1. Trnavský kraj 52,79 %, 2. Banskobystrický kraj 49,07 %, 3. Nitriansky kraj 25,77 %, 4. Trenčiansky kraj 11,94 %, 5. Bratislavský kraj 13,11 %, 6. Košický kraj 9,91

Ocenené školy v jednotlivých krajoch - Bratislavský kraj: MŠ Hlavná 24 Reca, ZŠ Nobelovo námestie 6 Bratislava, Gymnázium Pankúchova 6 Bratislava, ŠZŠ Nevádzová 3 Bratislava, **Košický kraj:** MŠ Zelená Smižany, ZŠ Školská Jaklovce

(okres Gelnica), SPŠ strojnica Spišská Nová Ves, ŠZŠ Štefánika Trebišov, **Nitriansky kraj:** MŠ Svätý Peter (okres Komárno), ZŠ SNP 5 Šurany, SOŠ Hrkovce (okres Levice) ŠZŠ internátna pre žiakov s narušenou komunikačnou schopnosťou Topoľčany, **Trenčiansky kraj:** Materská škola Ul. Š. Závodníka 488/18 Prievidza, Základná škola Ul. J. Braneckého 130/15 Trenčianska Teplá, stredné školy: Obchodná akadémia Milana Hodžu, M. Rázusa 1 Trenčín, ŠZŠ Námestie baníkov 20 Handlová, **Trnavský kraj:** MŠ Fraštická Hlohovec, ZŠ Ružindol, Gymnázium Pierra de Coubertin Nám. SNP Piešťany, Odborné učilište internátné Lomonosovova ul. Trnava, **Žilinský kraj:** MŠ Hliny 7 Žilina, ZŠ M. Rázusovej-Martákovéj Nábr. 4. apríla Liptovský Mikuláš, Gymnázium Hlinská ul. Žilina, Diagnostické centrum Skalka Lietavská Lúčka.

Ocenení pedagógovia: **Ondrej Bagin** - SPŠ Peťaťoľho Komárno (Nitriansky kraj), **Viliam Ugróczy** - MsÚ Nám. Slobody 14, Prievidza (Trenčiansky kraj), **Anna Slosiariková** - ZŠ s MŠ Dobrá Niva (Banskobystrický kraj), **Jana Dorčáková** - SŠÚ Trhovište 121 (Košický kraj), **Ján Szabó** - ZŠ Ružindol (Trnavský kraj), **Juraj Tomiš** - Gymnázium Pankúchova 6, Bratislava (Bratislavský kraj), **Božena Mikulášová** - ZŠ M. Rázusovej-Martákovéj Liptovský Mikuláš (Žilinský kraj).

VÝZNAMNÉ SLOVENSKÉ OLYMPIJSKÉ UDALOSTI

Desať stredných škôl v SR získalo štatút centier olympijskej prípravy dovedna v 18 športoch

Od septembra začali pri vybraných školách pracovať **centrá olympijskej prípravy (COP)** s cieľom vychovávať na najvyššej úrovni mladé športové talenty v olympijských športoch. Certifikáty na tieto centrá minister školstva SR **Ján Mikolaj** v júli odovzdal zástupcom 10 stredných škôl. Školy získali štatúty COP dovedna v 18 športoch. Šesť škôl dostalo certifikát na plné štyri roky, ďalšie štyri na skrátené dvojročné obdobie, po uplynutí ktorého bude ich štatút COP prehodnotený na základe dosiahnutých výsledkov. Na projekt COP vyčlenil rezort školstva v tomto roku celkovo 2,5 milióna eur (75,3 milióna Sk).

Štatút COP do 30. júna 2013 získalo **bratislavské Športové gymnázium, Ostredkova 10** pre športy: atletika, džudo, plávanie, športová gymnastika, stolný tenis, zápasenie, **trenčianske Športové gymnázium, Kožušnícka 2** pre športy: cyklistika, hádzaná (dievčatá), rýchlostná kanoistika, volejbal (chlapci), vzpieranie, **košické Športové gymnázium, Trieda SNP 104** pre športy: basketbal (dievčatá), hádzaná (chlapci), stolný tenis, športová streľba, vzpieranie, zápasenie, **trnavské Športové gymnázium, J. Bottu 31** pre športy: športová gymnastika, džudo, športová streľba, **bansko-bystrické Športové gymnázium, Trieda SNP**

pre športy: atletika, basketbal (dievčatá), lyžovanie a **nitrianska Spojená škola, Slančíkovej 2** pre športy: volejbal (dievčatá), atletika, stolný tenis.

Zo štatútu COP platného do 30. júna 2011 sa môže tešiť **žilinská Spojená škola, Rosinská cesta 4** pre športy: lyžovanie, vodný slalom, **Gymnázium, Školská 2 z Dubnice nad Váhom** pre šport atletika, **podbrezovské Súkromné gymnázium, ul. Družby 554/64** pre šport biatlon a **popradská Spojená škola, Dominika Tatarku 4666/7** pre športy lyžovanie, plávanie.

(tasr)

Olympijský deň 2009: 52 198 účastníkov, z toho 34 465 aktívnych bežcov

Výkonný výbor SOV 10. septembra schválil vyhodnotenie tohtoročného Olympijského dňa na Slovensku. Tradičné celosvetové podujatie sa na Slovensku konalo už osemmásť raz. Olympijský deň 2009 sa uskutočnil v týždni od 19. do 26. júna 2009

pod heslom: „Hýb sa, uč sa, objavuj!“ Jeho hlavnou účasťou bol tradičný Beh Olympijského dňa (BOD), ktorý dopĺňalo množstvo rozmanitých aktivít, dominantne športových. Podujatie bolo určené predovšetkým deťom a mládeži. Záštitu nad Olympijským dňom prevzal podpredseda vlády a minister školstva SR **Ján Mikolaj**. Organizátorom hlavného OD 23. júna na bratislavskej Kuchajde bol priamo Slovenský olympijský výbor, v regiónoch ležalo technické usporiadanie OD predovšetkým na pleciach olympijských klubov.

Na podujatiach v rámci Olympijského dňa 2009 sa na celom Slovensku zúčastnilo dovedna 52 198 ľudí, z toho bolo 34 465 aktívnych bežcov všetkých vekových kategórií. Na hlavnom OD v Bratislave sa zúčastnilo 528 detí, z toho 484 bežalo. V regiónoch bola najmasovejšia účasť na Liptove, kde v rôznych mestách, obciach a školách regiónu zaregistrovali dovedna 10 696 účastníkov, z toho 7416 bežcov. Ďalšie regióny s najväčším počtom účastníkov OD 2009: Nitra – 7500 (z toho 3000 bežcov), Košice – 7029 (6106), Spišská Nová Ves – 5200 (650), Prievidza – 3674 (3082), Žilina – 2670 (2276), Lučenec – 2529 (2129), Trenčín – 2394 (2172).

Regionálne olympijské kluby sa čo najlepšou organizáciou OD snažili uspieť v tradičnej súťaži Zentivy. Spoločnosť Zentiva ocení tri najúspešnejšie olympijské kluby SR zhodne finančnou čiastkou 663 EUR a balíčkom jej produktov v hodnote 332 EUR. Výsledky súťaže, v rámci ktorej sa berie do úvahy deväť kritérií, schválil výkonný výbor Združenia olympijských klubov SR 10. októbra.

Zomrela vzpieracká legenda Ondrej Hekel

Vo veku 65 rokov zomrel v Bratislave 21. júla trojnásobný olympionik a exmajster sveta vo vzpieraní **Ondrej Hekel**. Rodák z bulharskej Brašlanice (narodil sa 16. februára 1944) bol prvou veľmi úspešnou osobnosťou v histórii slovenského vzpieraní. Trikrát štartoval na olympijských hrách, pričom v Mexico City 1968 obsadil v trojboji do 67,5 kg deviate a v Mníchove 1972 do 75 kg dokonca štvrté miesto. V Montreale 1976 pri svojej rozlúčke vo veku 32 rokov skončil v dvojboji do 75 kg siedmy. Na olympijských hrách v Mníchove dosiahol **Ondrej Hekel** aj svoj životný úspech, keď sa v trhu zároveň stal majstrom sveta 1972. V trhu sa stal v Szombathelyi 1970 i v Sofii 1971 aj majstrom Európy. V trojboji získal na veľkých súťažiach jednu medailu (bronz na ME 1971), v trhu a v nadhode pridal ešte ďalších päť medailí zo svetových a tri z európskych šampionátov.

Češť jeho pamiatke!

Zomrel basketbalový olympionik Vladimír Padrta

Po dvojročnom boji so zákeľnou chorobou v utorok 15. septembra v Bratislave vo veku nedožitých 57 rokov zomrel basketbalový olympionik z Montrealu 1976 **Vladimír Padrta**. Rodák z Brna prežil väčšinu života v slovenskom hlavnom meste. Patril medzi stabilných hráčov basketbalového tímu Interu Bratislava v jeho najslávnejšej ére. Dvakrát sa vo farbách Interu tešil z titulu majstra ČSSR (1979 a 1983), na OH 1976 v Montreale prispel k 6. miestu družstva ČSSR. Po skončení kariéry pôsobil ako novinár, predovšetkým v denníku Šport, a v Interi trénoval basketbalovú mládež.

Češť jeho pamiatke!

Umelecké súťaže s veľkou účasťou

V lete vyhlásili výsledky súťaže kresleného humoru Šport (vždy) zvíťazil! a národného kola súťaže MOV Olympijský šport a literatúra. Obe zastrešoval Slovenský olympijský výbor.

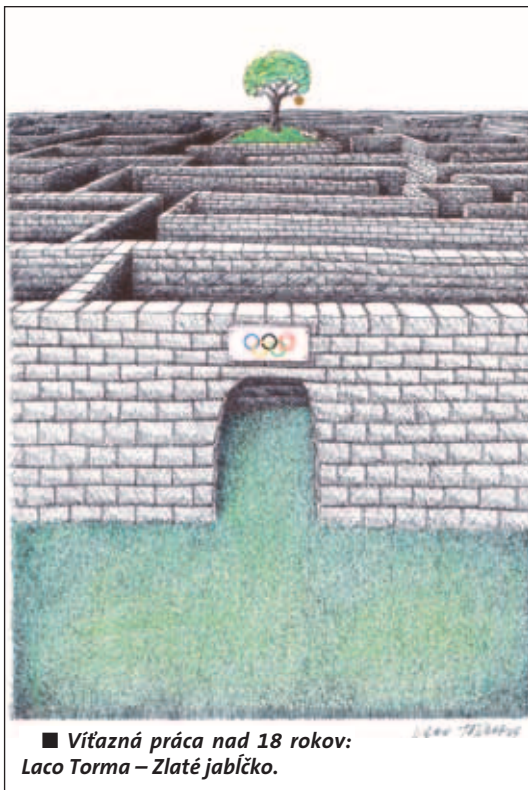

Odborná porota v zložení **Kazimír Kanala** (predseda), **Štefan Šlachta**, **Ján Grexa**, **Kornel Földvári** a **Katarína Ráčzová** vyhodnotila v júli výsledky olympijskej výtvarnej súťaže Šport (vždy) zvíťazil! Súťaž spoločne vyhlásili Slovenský olympijský výbor, kultúrna komisia Slovenskej olympijskej akadémie a Klub fair play SOV v spolupráci so SZTK – Múzeom telesnej kultúry v SR, Ministerstvom školstva SR a s **Katarinou Ráčzovou**, veľvyslankyňou SR pre šport, toleranciu a fair play Rady Európy. Prebiehala takmer tri mesiace a skončila sa 15. júna. Do súťaže sa prihlásilo **671 účastníkov**, ktorí zaslali spolu **726 súťažných prác**. V kategórii nad 18 rokov súťažilo aj viacero profesionálnych výtvarníkov.

Vzhľadom na veľmi početné zastúpenie v najnižšej vekovej kategórii sa porota rozhodla udeliť v sekcii A po dve prvé, druhé i tretie miesta. V kategórii nad 18 rokov zvíťazil **Laco Torma** s dielom „Zlaté jablčko“. V sekcii B (15 – 18 rokov) prvé miesto obsadil **Lukáš Cehlár** s dielom bez názvu a v sekcii A (do 15 rokov) víťazstvá získali práce **Simony Suchoy**

a **Márie Butalovej**. Najúspešnejších účastníkov v kategóriách do 18 rokov ocení Slovenský olympijský výbor vecnými cenami. V kategórii nad 18 rokov získa víťaz prémie 500 eur, druhý 350 a tretí 200 eur.

● **Výsledky súťaže Šport (vždy) zvíťazil! – I. kategória (nad 18 rokov: 21 účastníkov – 76 diel):** 1. **Laco Torma** – Zlaté jablčko/Golden Apple, 2. **Miroslav Motyčík** – Medal, 3. **Bobo Pernecký** – bez názvu, **II. kategória – sekcia A (do 15 rokov: 612 účastníkov – 610 diel, väčšina bez názvov):** 1. **Simona Suchá** (ZŠ na ul. Ing. Kozucha Spišská Nová Ves), 1. **Mária Butalová** (Gymnázium a ZŠ sv. Mikuláša Prešov), 2. **Jaromír Latal** (ZŠ Vazovova Bratislava), 2. **Nadežda Pavlovová** (ZŠ Tatranská ul. Banská Bystrica) – Robotné pólo, 3. **Alžbeta Marečková** (Gymnázium Púchov), 3. **Ján Dzvonič** (ZŠ Važecká ul. Prešov), **sekcia B (od 15 do 18 rokov, 38 účastníkov – 40 diel):** 1. **Lukáš Cehlár** (Škola úžitkového výtvarníctva v Košiciach), 2. **Tomáš Sedlák** (Gymnázium a ZŠ sv. Mikuláša

■ **Víťazná práca nad 18 rokov: Laco Torma – Zlaté jablčko.**

■ **Víťazná práca do 15 rokov: Simona Suchá.**

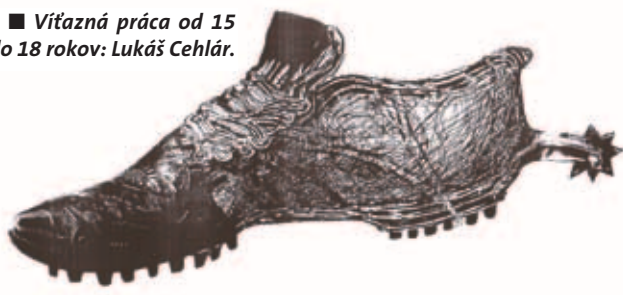
Prešov), 3. **Roman Bulík** (SSUŠ Hodruša – Hámre) – Až do konca...

Víťazné diela a výber z ostatných diel verejnosti sprístupnili v priebehu augusta a sep-

tembra na výstave Múzea telesnej kultúry SR v Informačnom centre Mesta Kremnica. Nasledne ich vystavia vo všetkých regionálnych olympijských kluboch SR. Víťazné diela vystavia na 15. kongrese Európskeho hnutia fair play v Baku (v októbri 2009), víťazné práce budú zaslané aj na X. medzinárodnú výstavu kresleného humoru v Turecku (v roku 2010).

(zle)

■ **Víťazná práca od 15 do 18 rokov: Lukáš Cehlár.**

Odborná porota z radov spisovateľov a športových novinárov v zložení **Anton Baláž** (predseda), **Milan Resutík**, **Anton Hykisch**, **Marián Šimo** a **Lubomír Souček** vyhodnotila v auguste národné kolo 3. ročníka literárnej súťaže pre mládež s názvom **Olympijský šport a literatúra**, ktorú v roku 2009 vyhlásil Medzinárodný olympijský výbor (MOV) a jeho komisia pre kultúru a olympijskú výchovu. Súťaž na národnej úrovni vyhlásil 30. marca 2009 Slovenský olympijský výbor prostredníctvom Slovenskej olympijskej akadémie a jej kultúrnej komisie.

Súťaž na Slovensku prebiehala tri mesiace do konca júna a zapojilo sa do nej dovedna **85 žiakov a študentov z 31 základných, stredných škôl a gymnázií**. Súťažili v dvoch vekových kategóriách. V kategórii do 12 rokov sa víťazom stal **Ján Macháček** zo ZŠ Vajanského 2 Skalica s prácou „O kráľovstve Peračníkovo“. V kategórii od 12 do 18 rokov, kde sa objavilo niekoľko

naozaj kvalitných prác, porota najvyššie vyzdvihla „Dobry osud“ autorky **Lenky Kalinovej** z Gymnázia sv. Františka Assiského v Malackách.

● **Výsledky národného kola súťaže Olympijský šport a literatúra: Kategória do 12 rokov (32 účastníkov):** 1. **Ján Macháček** (ZŠ Vajanského 2 Skalica) – O kráľovstve Peračníkovo, 2. **Michaela Vravcová** (ZŠ Bystré) – Priateľstvo, 3. **Vanessa Valovičová** (ZŠ Vajanského Skalica) – Chrobáčik Danko, **Kategória od 12 do 18 rokov (53 účastníkov):** 1. **Lenka Kalinová** (Gymnázium sv. Františka Assiského Malacky) – Dobry osud, 2. **Tomáš Černák** (Bilingválne Gymnázium Žilina) – Priateľstvo, 3. **Zofia Orságová** (SPŠ Elektrotechnická Košice) – Nedokonale ja.

● Porota okrem ocenených osobitne vyzdvihla ešte nasledovné práce – **kategória do 12 rokov:** **Igor Paholík** (ZŠ Dolná Maríková) – Priateľstvo, **Martin Bačík** (ZŠ a MŠ Štiavnické Bane) – Priateľstvo, **Tatiana Kukulová** (ZŠ Suchá Hora) – Priateľstvo, **Valentína Grendová**

(ZŠ Hviezdoslavova Revúca) – Esej o priateľstve, **kategória od 12 do 18 rokov:** **Dominika Vaďurová** (1. súkromné gymnázium v Bratislave, Bajkalská 20) – Dokonalosť, **Iveta Kmetová** (ZŠ a MŠ Veľká okružná Partizánske) – Zlatá medaila, **Lucia Krnáčová** (Gymnázium sv. Františka Assiského Malacky) – Lukostrelecká súťaž, **Jana Nemčeková** (ZŠ Valaská Belá) – Úcta a obdiv, **Júlia Nevolná** (ZŠ Školská 10 Krupina) – Dokonalosť, **Paulína Tóthová** (ZŠ Dlhé Hony 1 Trenčín) – Dobeňúť do cieľa.

Víťazi v oboch kategóriách dostanú od Medzinárodného olympijského výboru trofej a diplom, ktoré im budú odovzdané pri slávnostnej príležitosti SOV. Druhí a tretí v poradí dostanú prostredníctvom SOV špeciálny diplom MOV. Medzinárodný olympijský výbor bude publikovať knihu so všetkými víťaznými prácami. Slovenský olympijský výbor ocení víťazné práce v oboch kategóriách diplomom a vecnými cenami. (mot)

Dobrý osud

Napísala Lenka Kalinová

Víťazná práca súťaže Olympijský šport a literatúra v kategórii od 12 do 18 rokov – „Dobrý osud“ autorky Lenky Kalinovej z Velkých Levárov, 18-ročnej študentky 3. A triedy Gymnázia sv. Františka Assiského v Malackách.

Zomieral som pomaly a bolestivo. Píšem „zomieral“, lebo ma vtedy držala len jediná myšlienka, tá o smrti. Že nenastal koniec, som si uvedomil, až keď prišli bolesti. Bola to tá najhroznejšia a najdesivejšia vec na svete, aká ma kedy stretla a tá prvá ešte úplne nedoznala. Pýtate sa, čo to bolo? Predstavte si zvuk doslova praskajúcich kostí o nerovnú asfaltku, všetky tie kamienky a kamene vo veľkej rýchlosti...

Nemôžem naň zabudnúť, počujem ho všade. Je to zvuk lámajúcich sa nôh. Áno, boli to moje... (Nemám ani odvahu nazvať to, čo nemám. Tie slová znejú potom tak prázdne. Nemám na ne viac právo.)

Všetko sa to odohralo len nedávno, asi pred štyrmi mesiacmi. Stále si myslím, že je to tak strašne nespravodlivé! Prečo práve ja – áno, viem, to sa pýta každý, každý chorý na hlúpu chrípku, kto nemôže ísť na obľúbený koncert, každý s hlúpym boľavým zubom, kto si nemôže dať sladké, každý s obyčajnou zlomenou nohou, kto nemôže ísť v piatok večer na hlúpu diskú! Tak čo sa mám pýtať ja? Ja už si viac nezatancujem.

Nič. Mne už žiadne otázky nepomôžu. Ale aj tak. Aký bol vlastne dôvod alebo vyšší zámer toho všetkého?? DOSŤ! Prvé, čo mi psychológ zakázal, boli otázky práve tohto typu.

Bol som práve na ceste poriadne osláviť narodeniny mojej spolužiačky. Klasika. Objednala sa chata, nakúpilo sa všetko potrebné, tuhé aj tekuté. Ja som sa ponúkol, že ako štart toho všetkého donesiem riadne veľkú modrú tortu... Tá ako jediná zo všetkého vyviazla len so škrabancami. Nenávidím modrú farbu a nenávidím torty! (Nenávidieť mi psychológ ešte nezakázal, ale obávam sa, že je to ďalší krok v mojej terapii.)

Vraj mám písať, vraj sa mi ulaví. Vraj... Nepamätám si už všetky tie sľuby, ale zneli lákavo a okrem toho skladať slová ma vždy tak trochu bavilo. Tak píšem, žalujem, veď ulavu potrebujem. Už viem, že plačom to nedosiahnem.

Najviac ma pochytil zlosť, keď si spomeniem na to, čo všetko som predtým mal. Kamarátov, šťastnú rodinu, tím a budúcnosť... Teraz mi ostali len dve kolieska, ale musím uznať, že sú fakt veľké! (V poslednej dobe preferujem čierny humor a iróniu. Psychológ vraví, že som preskočil niekoľko štádií mojej traumy. Mám taký pocit, že sa pri mne cíti kvapku nesvoj.)

Po prvé, mal som veľa priateľov. Mohol

som s nimi chodiť von, večer do parku alebo kaviarne, stretať známych a spoznávať neznámych. Po druhé, bola tu vždy šťastná a tak trochu bezstarostná rodina. Dnes, keď sa na nich pozriem, vidím, koľko starosti im spôsobujem. Aj tí najväčší optimisti a flegmatici sú utrápení. A mňa to mrzí. Po tretie? Mal som úspech ako málokto. Dopekla aj s prekliatym úspechom, aj so všetkým, čo s ním zmizlo! (V mojom prípade je to celá polovica ľudského bytia.)

Najhoršie zo všetkých sa asi zachoval môj tím. Už na mňa jednoducho zabudli. Hneď po nehode ma jednoducho nahradili prvým prišielcom. Boli tu len raz a všetci naraz, aby sa nedalo na nikoho ukázať prstom. „Vieš, nehnevaj sa, blablabla, potrebujeme niekoho do útoku, blablabla, stále sme všetci za jedného, blablabla, prídeme čoskoro, blablabla.“ Jednoducho ako ľudia, s ktorými ste štyri roky trávili skoro všetok svoj voľný čas. Veď to poznáte, nie?

Tentoraz súhlasím so psychológom. Prišli moje zmeškané štádiá traumy, a to konkrétne všetky stupne hnevu. Naraz. Mám zlosť na nepozorných vodičov. (Ja som mal vodičský preukaz len krátko, ale nikdy som si nedovolil telefonovať za volantom!!). Potom na všetkých vodičov. (Lebo každý tak aspoň raz riskoval.). Na priateľov. (Prečo nie niekto z nich?). Potom na nepriateľov. (Prečo nie každý z nich?) A na celý svet. (Aká bola pravdepodobnosť, že sa to zo šiestich miliárd ľudí stane akurát mne?) A to presne v tomto poradí. A ešte na hendikepovaných, lebo ja taký nikdy nebudem! Nikdy! Stále mi všetci vravia, čo tam po mojom tíme a florbale, že sú aj iné druhy športov aj pre... mňa. Ale ako sa taká činnosť vôbec môže nazývať športom?

Neviem, načo vlastne píšem tieto riadky. Načo komu vlastne bude svedieť mrzáka ako som ja?

Dnes som šiel na prízemí okolo telocvične. Rozčulovali ma! Naháňali loptu a oči vidne sa na tom strašne zabávali. Čo je smiešne na tom, že nedočiachnu na loptu? Bože, to je také absurdné!!!

Okolo telocvične teraz prechádzam vždy, keď môžem a nie som pri tom veľmi nápadný. Nemajú tam zo mňa príliš veľkú radosť a vždy sa im ulaví, keď im konečne zmiznem z dohľadu. Viem to a viem aj prečo. Som známy svojimi názormi na takú hru. Úplne ma preslávili. Každý jednoducho vie, že to odsudzujem. Veď to ani nie je hra. Vôbec sa to nedá prirovnať

k normálnej hre a pocity z nej sú tiež určite úplne iné. Ale prosím, do nikoho sa starať nebudem, ak sa chcú takto trápiť...

(Psychológ nado mnou, takpovediac, zlomil palicu. Vraj terapia je na konci a to, či bude výsledok pozitívny alebo negatívny, záleží len odo mňa. Podľa mňa tým chcel povedať, že mi už nič nepomôže zmieriť sa s tým. Len inak povedané, som stratený prípad. Z jeho pohľadu som mal dojem, akoby zúfalo premýšľal nad zmenou povolania. No fajn. Zrušil som psychológa.)

Okrem toho, čo som si sám domyslel, povedal môj psychológ ešte pár vecí. Začal klasicky: „Kedykoľvek sa môžeme spolu o hocičom porozprávať ako dvaja normálni dospelí ľudia, ako trochu lepší známi.“ A potom v prúde ďalších uistení a odporúčaní ma zaujalo toto: „Neprestávaj písať. Nezostal si tak celkom sám, ako si myslíš, ešte stále máš seba a to je mnohokrát viac ako ohromný počet priateľov. A, prosím ťa, neboj sa tam už konečne vojsť.“

Pobalil sa a vyšiel spoza stola s rovnakým vozíkom, na aký som bol odkázaný ja sám, a už ho nebolo. Zostal som tam len tak s ústami slušne dokorán a s prekvapeným výrazom.

Vedel veľmi dobre, čo robil, a dnes som mu za to neskonale vďačný. Nikdy som si nepomyslel a vlastne som sa ani nikdy poriadne nepozrel ponad stôl v jeho ordinácii, aby som videl, že aj on je na tom úplne rovnako ako každý, komu pomáha.

Vedomie, že sa snažil pomôcť aj mne, že jeho slová neboli len prázdne a nabíjfené frázy. Že aj on mal na začiatku rovnaké pocity a problémy ako ja! Toto všetko mi konečne otvorilo oči a doslova nahradilo nohy. Už som ich nepotreboval. V tej chvíli som vedel, že to ďalej pôjde aj bez nich.

Ani neviem, ako rýchlo som sa dostal až na prízemie a zastal rovno pred dverami. Srdce mi búšilo a ruka pripravená stlačiť kľučku sa triasla. Teraz?

Skoro som skolaboval, keď sa dvere zrazu otvorili a v nich bol už v drese oblečený a s loptou v ruke môj psychológ. Ešte nikdy som ho nevidel sa tak usmievať. Vôbec sa netváril prekvapene. Hodil po mne taký istý dres, ako mal on, a povedal: „Pohni, už sa čaká len na teba. Začneme s hádzanou a florbal je na programe až potom.“

Odvtedy verím na dobro a osud a aj na dobrý osud, pretože možno som mal predtým veľa „priateľov“ a môj život nebol prázdny, ale teraz je naozaj plný a má zmysel... a viete čo? Vôbec sa to nedalo porovnať s normálnou hrou... Pocity z tejto boli úplne iné, také oslobodzujúce!

XXI. ZIMNÉ OLYMPIJSKÉ HRY
VANCOUVER 2010

BALÍME SA DO
KANADY
DRŽTE NÁM
PALCE

S HRDOSTOU PODPORUJEME SLOVENSKÝ OLYMPIJSKÝ TÍM VANCOUVER 2010

GENERÁLNI PARTNERI

HLAVNÍ PARTNERI

MEDIÁLNI PARTNERI

PROJEKT PODPORILO

Slovenská olympijská marketingová, a.s.